

KIBRIS'TA



SOSYALIST
gerçek

AYLIK SİYASİ GAZETE Ağustos 1998 Yıl:3 Sayı: 31 Fiyatı: 150.000 TL (KDV Dahil) UK: £1

Dayanışma Fiyatı
500.000 TL.

SON DAKİKA

ÜLKEMİZ KAMU OYUNA

Gelişen faşist tehditlerin varlığı boyutlar
ürkütücüdür.

Elimize ulaşan ciddi istihbarat bilgilerine
göre Kuzey Kıbrıs'ın Güzelyurt
bölgesinde bir grup ülkücü faşist
bölgedeki yurtsever devrimcilere karşı
silahlı saldırı tezgahlıyorlar.

(Sayfa 13)

Maskaralığa Nokta Koyalım!

ŞİMDİ İTTİFAK ZAMANI!

24 yıldır "özgürlük" adına eritilen, tahrip edilen Kıbrıs Türk Halkı artık uyanmalıdır. Rum-Yunan fobisi ile tüm değerlerimizi ayaklar altına alıp paspas yapan Denktaş-TC ittifakı son noktayı koyma hazırlığındadır. Rum-Yunan gerici ittifakına karşı fırsatı 24 yıl önce eline geçiren TC, ülkemizi resmen egemenlik sınırlarına katmak için Denktaş Rejimiyle son adımları atmaktadır. Bu adımları sistemetik olarak destekleyen ABD Rejimi desüreci hızlandırmaktadır. Bölünmüş ve Kuzeyin TC'ye peşkeş çekildiği bir Kıbrıs'ın oluşması planına ABD onay vermiş gözüküyor.

TC Genelkurmay Başkanı'nın gelişi, TC Başbakanı'nın gelişi, TC Cumhurbaşkanı'nın gelişi, süreci hızlandırmak

içindir. Ortaya konan "ortak protokoller" Kıbrıs Türk Halkı'nın son iradi erkini de yokedecektir. Açıkça 81. İl olacağımız ilane dilmektedir. Bu, Kıbrıs Türk Halkı'na karşı açık ve pervasız bir saldırdır.

Tüm bunlar pervasızca uygulanırken "süreçten rahatsız olduğunu" söyleyen CTP, TKP, YKP ve sol güçler ya pasif kalıyorlar, ya da birbirlerini yemekle meşguller. Yerel seçimler sonrası durum ortada. Bu politikalarla CTP, TKP, YKP halka birşey veremez. Yakında "parlamento" seçimleri olacak, 3-5 ayrıcalıklı milletvekili için bu yokoluş trajedisine ve bu uşaklık rolüne devam mı edilecek? Yoksa halkın büyük çoğunluğunun entegrasyona, ilhaka karşı olduğunu görüp

solun ittifakına sıcak mı bakacaklar? Göreceğiz.

CTP, TKP, YKP, ve sol güçlere soruyoruz: 24 yıldır uygulanan entegrasyon-ilhak politikaları ülkemize barış, demokrasi ve halk egemenliği getirdi mi? Cevap koca bir hayırdır. Peki bu olumsuz süreçte sizin, bizim, hepimizin payı ne oldu?

Gelinen noktada tavırsız kalanlar, seçim maskaralığına sarılanlar halktan değildirler. Bizden değildirler. Sıradan bir düzen partisi ve örgütü olarak yokolurlar. Ülkemizde barış, demokrasi ve egemenlik mücadelesi için koşulsuz işbirliğine sol güçler hazır olmalıdır.

Çıkış burdadır.

"Harika" Rum Yazara Yanıt

Gazetemizin 30. sayısında "Harikalar Diyarında Olmaz" başlıklı ve R.B.F Limasol imzalı çıkan makale baştan sona şovenizm ve "büyük ulus" kompleksi içermektedir.

Genelde emperyalizmin ve özelde de ABD emperyalizminin ikiyüzlü, çifte standart davranışlarını deşifre etme iddiasında olan yazar aslında emperyalizmin kurduğu tuzağa düşmektedir. Bu tuzak ulusçuluk (hem de tepeden tırnağa şoven) tuzağıdır. Sayın yazar ülkesinin istila sonrası ABD emperyalizminin ikiyüzlü tavrından yakınıyor. Sayın yazar "Kıbrıs Sorunu" olarak adlandırılan soruna nasıl bakıyor acaba? İşte yazarın altını çizdiği noktalar.

"Bu ülke ilk Yunanlı yerleşiklerini 5 bin yıl önce gördü..."

"Dilimiz Yunanca sayısız istilalara rağmen anadilimiz olarak kaldı..."

"Rum çoğunluk, Türk azınlık..."

Bay yazar soruna yaklaşırken aslında kafasının gerisindekileri ortaya koyuyor. 20 Temmuz 1974'ü eleştirirken, 15 Temmuz 1974'ü,

(devamı 12. sayfada)

Başyazı

İL OLMAK VE SEÇİMLER

T.C. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, 25 Temmuz'da Kıbrıs'a gelmeden önce verdiği demeçte "Kıbrıs ekonomik bakımdan Türkiye'nin bir ili gibi muamele görecektir" dedi. Aslında bu 'iyi' bir gelişme. Demirel sömürgeyi "il"e terfi ettirdi! Ancak

(devamı 12. sayfada)



KIBRIS'TA EMPERYALİST SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞINA

HAYIR!

Kıbrıs adasından dolayı veya dolaysız çıkarları olan büyüklü-küçüklü emperyalist devletler ve yerli, Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk burjuva sınıfları yeni savaş kışkırtıcılığı yapıyor.

Büyük emperyalist devletlerin hegemonyacı siyasetlerini devam ettirme ve Kıbrıs üzerinde güçler dengesini yeniden dengeleme çabaları son yapılan görüşmelerde yine kendini gösterdi. ABD, İngiltere, Almanya, Rusya, Türkiye ve Yunanistan ve yerli Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk burjuva sınıfları kendi ayrıcalıklarını koruma, birbirlerinden pay kapma dalışı yapılan açıklamalarla iyice yeniden kızıştı. Görüşmeler sonrası yapılan açıklamalar emperyalist güçlerin Kıbrıs üzerinde yaptıkları pazarlıklarda anlaşamadıklarını ve anlaşamayacaklarını bir kez daha kanıtladı. Rus emperyalistleri Kıbrıslı Rum burjuvazisine sattıkları S-300 füzelerinden elde edecekleri tatlı karları uğruna askeri koruma altında Kıbrıs'a konuşlandırmaktan vazgeçmeye pek niyetli değil. Öte yandan Türk hakim sınıfları Kıbrıslı Rum burjuvazisine teslim edilmesi halinde S-300'leri vurmakla tehdit ediyor. Yunanistan ve Türkiye hakim sınıfları karşılıklı tehditler savurmaya devam ediyorlar.

Emperyalist karşı-devrim cephesi, çegitli niiliyetlerden Kıbrıslı işçi sınıfını ve ezilen halkını bir kez daha haksız savaşa itmeye, işçileri birbirlerine boğazlatmaya

sürükleyecek yeni savaş kışkırtıcılığını sürdürmektedirler. Azgın milliyetçilik ve şovenizm daha da körtüklenerek milli düşmanlık, kin ve nefretlik aşılanmaya devam ediliyor. Kıbrıslı Türk Türkiye, Kıbrıslı Rum Yunanistan, AB, ABD, İngiltere, Rusya... kısacası Kıbrıs'ta emperyalist çıkarı olan her karşı-devrimci güç, Kıbrıs'ta güç dengelerini yeniden kurmak için çatışıyor. Karşılıklı suçlamalarla anlaşamayacaklarını tekrarlıyorlar.

Kıbrıslı Türk bujuvazisinin temsilcisi Sayın R.R. Denktaş "Holbrooke"un temaslarında, bir ilerleme olmadıysa, bunun nedeni Rum-Yunan ikilisi" diyor. Kıbrıslı Rum burjuvazisinin temsilcisi sayın Hristos Stilyanides ise "toplumlararası görüşmelerin, Türk tarafının katı tutumu nedeniyle başlayamadı." derken Yunanistan hükümet sözcüsü Dimitris Reppas "Rauf Denktaş'ın ortaya attığı kabul edilemez şartları görüşmek bile sözkonusu değildir" diyor. TC hükümeti sözcüsü Şükrü S. Gürel ise "temasların sonuçsuz kalmasından "Avrupa Birliği sorumludur" demecini veriyordu.

Tüm verilen demeçler, açıklamalar bir kez daha defalarca gazetemiz sayfalarında dile getirdiğimiz bir gerçeği yine kanıtlamaktadır. Karşı-devrimci emperyalist

(devamı 2. sayfada)

KIBRIS'TA EMPERYALİST SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞINA HAYIR!

(1. sayfadan)

güçler ve yerli burjuvaziler Kıbrıs'ta savaş kışkırtıcılığını sürdürerek, Kıbrıslı işçi ve emekçileri yeniden, birbirlerine boğazlatacak Kıbrıs'ta kendi çıkar ve imtiyazlarını korumak için Kıbrıs'ı yeniden kan gölüne çevirmeye hazırlanıyorlar. Kıbrısın askeri, jeo-politik konumundan elde edilecek her ekstra parça pay, büyüklü-küçüklü emperyalist devletlerin Orta-Doğu ve Rusya, ve kenar cumhuriyetleri petrolüleri üzerindeki çıkar çatışmalarında daha fazla nüfuz sahibi olmalarına hizmet etmek için gereklidir. Dolayısıyla, bunların Kıbrıs üzerinde bir anlaşma zemini bulmaları demek, her emperyalist gücün tatmin olmasının sağlanması demektir. Bu da kapitalist-emperyalistsistemin ruhuna aykındır. Yeniden bir güç dengesi kurulsa bile bu geçici olacaktır. Kıbrıs'ta 1974'te kurulan güç dengesinin yeniden kurulması ancak savaş kışkırtıcılığı yaparak, daha da fazla silahlanarak işi savaş çıkartmaya kadar götürmek için savaş kışkırtıcılığı sürdürülmektedir. Bölgesel savaşlar körüleyerek nüfuz sahibi olma ve artırma, ezilen halkları boyunduruk altında tutma kapitalist-emperyalist devletlerin bilinen kullandıkları yöntemlerdir. Yeniden paylaşım için savaş ve yeniden savaş çıkartmak kapitalist emperyalist sistemin doğası gereğidir. Özel mülkiyet devam ettiği sürece de kapitalist emperyalist sistem kendi çıkarları uğruna haksız savaşları doğuracaktır.

Somut olgular, gelişmeler göstermektedir ki, emperyalist güçler arasında Kıbrıs hakkında bir anlaşmaya varmaları mümkün değildir. Anlaşmalar bile gerici bir anlaşma olacaktır. Çeşitli milliyetlerden Kıbrıs halkını bölen ve birbiriyle kaynaşmasını engellemek için azgın Yunan ve Türk milliyetçiliği ve şövenizmi daha da

körüklemekte ve silahlanma yarışı devam ettirilmektedir.

Biz devrimci sosyalistler çeşitli milliyetlerden halkları, işçi ve emekçileri ulusal temelde bölen haksız, gerici savaşlara karşıyız.

Biz devrimci sosyalistler çeşitli milliyetlerden halkları, işçi ve emekçileri birleştiren, onların kaynaşmasını sağlayan ve güçlendiren, emperyalizme ve yerli hakim sınıflarına karşı verilen her türlü haklı savaşı destekleriz, onların yanında yer alırız.

Biz devrimci sosyalistler milliyeti ne olursa olsun tüm işçilerin, emekçilerin ve ilerici aydınların anti-emperyalist, tam bağımsız bir birleşik Kıbrıs için anti-emperyalist devrim için mücadele vermelerin ve burjuvazinin iktidarını alaşağı etmelerinin ancak onların gerçek kurtuluşlarını sağlayacağına inanıyoruz. İşte ancak anti-emperyalist cephe hükümeti tüm bu ulusal temeldeki bölünmüşlüğe, emperyalist savaş kışkırtıcılığına, şövenizme, milliyetçiliğe son verecek, tüm ulusların, ulusal toptulukların karşılıklı güveni ve kardeşliğini kurmak için her önlemini alabilecektir.

Görevimiz işçi sınıfının kendi içinde birliğini sağlamaktır. Görevimiz işçi sınıfının öncü partisini kurmak ve sağlamlaştırmaktır. Görevimiz her türlü şövenizmi ve milliyetçiliği, yaratılan bölünmüşlüğü, nefreti ve kini asılayan gerici, şöven emperyalist odakları her adımda işçi sınıfı ve emekçi kitleleri arasında teşhir etmek, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin anti-emperyalist, anti faşist birleşik cephesini kurmak için çabalarımızı sürdürmektir.

Emperyalist kampın patronları yeni bir savaş kışkırtıcılığı yaparak emperyalist kapitalist çelişkilerini çözmede kendilerine yardımcı olacaklarını sanıyorlar. Bu

anlayışla geniş işçi ve emekçi yığınlarını birbirlerine kışkırtarak aralarında nifak tohumları yaymayı sürdürüyorlar. Bununla işçi ve emekçileri yeni bir emperyalist savaş başlatmak için kullanmak istiyorlar.

Savaş kışkırtıcılığına hayır!

Gerçek bir barış, demokrasi ve sosyalizm için mücadele her işçinin, emekçinin, yoksul köylünün ve ilerici aydının yurtsever ve enternasyonalist görevidir. Gerçek bir barış, ancak barış yanlısı güçler anti-emperyalist cepheye birleşirse ve bir avuç barbar savaş kışkırtıcısı uşakları soyutlanırsa gerçekleştirilebilir. Barış için mücadele proletaryanın devrimci sınıf mücadelesi ile birleştirilmediği takdirde, bu sadece, duygusal veya halkı kandıran bir burjuvanın pasifist lafzı olarak kalır. Devrimci bir mücadele olmadan barış için mücadele sahte ve boş bir laftır ve sosyalizm için devrimci mücadele savaş dehşetine son verebilir.

İşçi sınıfının ve diğer çalışan yığınların birliği gerek ülke içinde, gerekse enternasyonal alanda barış, demokratik özgürlükler ve sosyalizm için mücadelede canalcı öneme sahiptir. İşçi sınıfının birliğini, tüm emekçilerin anti-emperyalist, anti-faşist birleşik cephesini kurmak için sistemli olarak çalışmamızı sürdürmeliyiz. Çeşitli milliyetlerden Kıbrıs işçi sınıfının birliğinin, tüm işçi ve emekçilerin ve ilerici aydınların birliğinin ve anti-emperyalist birleşik cephenin kurulmasının önünde engel olanlara karşı sürdürdüğümüz amansız ve acımasız mücadele devam edecektir.

Temmuz 1998 KSG-Londra

LKDÖ 15-20 Temmuz'u Kınayan Bildiri Yayınladı

Londra'da faaliyet gösteren Londra Kıbrıslı Devrimciler Örgütü (LKDÖ) 15 Temmuz faşist Yunan darbesi ve 20 Temmuz TC askeri müdahalesinin 24. yılında, bu olayları kınayan bir bildiri yayınladı.

Yayımlanan bildiride özetle, aradan 24 yıl geçmiş olmasına rağmen, iki toplumu birbirinden uzak tutmak için kin, nefret ve güvensizlik yaratan kışkırtıcılığın, 74 öncesi olduğu gibi bugün de iki toplum içerisinde faşist unsurlar ve kuruluşlar, emperyalist çıkarlar uğruna çalışan çıkarıcı şarlatanlar tarafından devam ettirildiği vurgulandı.

Bildiride devamla, 15 Temmuz darbesinin AKEL ile ittifak kuran, Sovyetler Birliği ve Bağılantısızlar Bloku ile ilişki içerisine giren Makarios'a karşı ABD ve İngiliz emperyalistleri tarafından, Yunanistan ve EOKA'nın enosis emelleri kullanılarak hazırlandığı belirtilmektedir. Yıllardır taksim hayalleri kuran Kıbrıs Türk burjuvazisi ve T.C. egemenlerinin bu darbeyi fırsat bilip 20 Temmuz'da T.C.'nin askeri harekatıyla Ada'yı ikiye böldükleri anlatıldı. T.C.'nin Ada'daki varlığını, hergün sayıları azalan Kıbrıslı Türklerin güvenliği bahanesiyle sürdürdüğü, oysa ki T.C.'nin gerçekte, Ada'daki varlığının kendi stratejik çıkarlarına bağlı olduğu,

Yunanistan'ın da güneyde Türk tehdidine karşı asker bulundurduğu, bu çelişkiden yararlanan ABD'nin de rahatlıkla kullandığı İngiliz üslerinin varlığını garantiye aldığı belirtildi.

Bildiride sonuç olarak, bütün bu olayların bedelini en ağır bir biçimde çeşitli milliyetlerden Kıbrıslı işçi ve emekçilerinin ödediği ve Kıbrıs sorununa kalıcı bir çözümün ancak ve ancak işçi sınıfı önderliğinde kurulacak olan anti-emperyalist, anti-faşist cephe hükümetinin getireceği vurgulandı.

"Okuyorum, öyleyse varım"
"Varolmak" için okunacak kitaplar
Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in en önemli eserleri
Yaysat'ta

A Y I N İ N C İ L E R İ

Not: Değerli Okuyucular bu ayın incileri bizden.

1- KKTC resmen 81. il ilan edilsin. Araba plakaları 81 olarak değiştirilsin!

2- Denктаş resmi vali olarak atansın. Bakanlar ve milletvekilleri hemen kaldırılsın.

3- Tüm kamu görevlilerinin maaş ve sosyal hakları diğer illerdeki seviyesine çekilsin. Şark görevi zorunlu olsun.

4- Ağustos sonu bir savaş daha çıksın. Limasol, Larnaka ve Baf da zaptedilsin. Her aileden en az bir şehit verilsin. Bol bol ganimet elde edilsin.

5- Nüfusumuz 500 bine çıkarılsın. 5 milletvekili TC Parlementosu'na seçilsin 81. ilden en çok oyu Ecevit'in DSP'si alsın.

6- 81. ilden sonra sıra 82. il yapılmak istenen Kerkük'e gelsin.

Yerel Seçimler Derslerle Dolu

Geçtiğimiz ay yapılan yerel seçimlerden UBP ezici bir üstünlükle çıktı. Bu yerel seçim sonuçları birçok açıdan derslerle doludur. Bunları şu şekilde sıralayabiliriz.

a-) CTP ciddi olarak geriledi. Birçok etken yanında CTP'nin oy kaybına "ne kuş ne deve" olan eklektik politikalarının büyük rolü oldu.

b-) TKP ise hiçbir varlık göstermedi. Sadece Lefkoşa'da 4.sıradan 3.sıraya çıkmakla övündü. "Utangaç anavatanı" tavnı TKP'yi iyice zavallılaştırdı.

c-) Baba Denктаş destekli DP güçlenemedi. Dengeleri iyi bilen ve kullanna TC, Baba Denктаş'a karşı güçlü UBP'yi ayakta tuttu.

d-) Türkiye kökenli nüfus üzerinde halen egemenlerin yönlendirici rolü büyüktür.

Yerel seçimler sonrası genel seçimler için start verildi. Ne için? Kimin için seçim? Sorularını sormadan seçim senaryosuna dalan CTP ve TKP'nin durumu vahim. TKP ise CTP'den ayrılanlarla yeni bir oluşum yaratma peşinde. Bu oluşum ise sol muhalefeti hangi amaç ve ne kadar kucaklayabilecek? Göreceğiz.

CTP-TKP ve YKP'nin bugünkü teslimiyetçi politikalarını gören halk öndersiz ve dağınık davranıp bireysel kurtuluşu seçerek UBP'ye yöneldi. Geline bu noktada sol adına parti yönetimlerinin sorumluluğu inkar edilemez.

Sonuç olarak bu yerel seçimlerde devlet destekli faşist

ocakların ve MAP'ın aday gösterme gayreti önemliydi. Genel seçimlerde bu gayret artacaktır. Sol ise "il genel meclisine" figüran olacak mı?

İSTE SEÇİM SONUÇLARI

	CTP	TKP	DP	UBP
Nicosia	5158	513	1055	3772
Göney	232	199	290	2148
Lefkoşa	2059	3177	4600	1049
Birni	1816	885	527	2652
İzmirli	225		133	399
Castellon	239		218	523
İzmirli	121	87	184	
İzmirli	198	13	387	577
İzmirli	1182	2139	1050	2138
Lefkoşa	183	182	1075	1823
İzmirli	122		32	128
İzmirli	197	199	129	53
İzmirli	264	194	323	524
Y. İzmirli	13	329	125	529
Y. İzmirli	125	95	324	705
İzmirli	18	128	96	110
İzmirli	20		130	1704
İzmirli	180	182		145
İzmirli	10	18	290	382
İzmirli	14238	8448	12254	24128
YÜZDE	%23.59	%15.14	%21.44	%40.83

Hayvancı da Yokediliyor



üreticilerine devlet bir darbe vurdu. Geçen yılın büyük ve küçük baş hayvanları üreticinin elinde halen satılmayıp dururken devlet ithal ete izin verdi. Donmuş et ithali hayvan üreticisini açlığa mahkum edecek. Tüm hayvanlar elde kalacak. Bu hayvanların beslenmesi için yem masrafları hayvancının belini bükcek. Bu rezillik sürerken yetkililer birbirlerini suçlayacak tutarsız açıklamalar yapmaktadırlar. Örgütsüz hayvan üreticisi ise

"kaderine razı" boyun bükmektedir. Birçok örgüt ise devleti "şiddetle kınamaktadır". Sonuç hayvancılık sektörü de sizlere ömür.

Peki ama ne kaldı?

Tarım öldü. Narenciye sizlere ömür. Hayvancılığın hali ortada. Resim ortada. Hala daha bazı utanmazlar "Kıbrıs Türk Halkı Tembeldir" diyedursunlar.

Ülkemize gelen Demirel'e şükranlarını sunan Narenciye Üreticileri Birliği Başkanı İzzet Kombos yerlere kapanarak "kurtar bizi baba" diyor. TC'li tüccara kaptırılan 108 milyar üretici parasının kurtarılmasını istiyor. Bu durum batmış narenciye'nin son çırpınışıdır.

Yüksek girdilere rağmen ayakta durmaya çalışan hayvan

KIBRIS'TAN KISA KISA

Yeni Seçenek, Yeni Parti

Topluma yeni bir seçenek sunmayı hedeflediklerini belirten Özker Özgür, kurulacak yeni partinin Temmuz sonuna hazır olması beklendiğini söyledi. Program ve tüzüğün hazır olup tartışmaya açıldığı belirtilen yeni partinin ismi henüz belli değil; "Emek ve Barış Partisi" veya "Yurtsever Birlik Partisi" isimleri üzerinde durulduğu bildiriliyor.

"Tam anlamıyla demokratik bir parti kurma düşüncesinde" olduklarını belirten Özgür, "yukarıdakiler karar alıp aşağıdakiler yapmayacak, cuntacılık olmayacak, değişik grupların oluşmasını ve kendilerini ifade etmelerini tamamen serbest bırakıyoruz" dedi. Özgür ayrıca, yeni partide liderin sultasına girmemesi için genel başkanlık kurumunun kaldırılacağını da ekledi.

Birey ve örgütlerden katkı yapmalarını beklediklerini de vurgulayan Özgür şöyle devam etti: "Tarihi kitlelerin yaptığına inanan insanlar olarak, topluma kendini adanmış, toplumun yükünü yıllarca taşımış barış-federasyon için bedel ödemeye hazır insanları örgütsüz bırakmaya hakkımız yok."

KSG, yeni parti oluşturma çabası içinde olan dostları kutlar ve desteklerken aslolanın sözler değil, icraat olduğunun da unutulmaması gereğine inanır.

Unutulmamalıdır ki; CTP de, TKP de, Güney'de ADİSOK da ve hatta YKP de bugün ortaya konan yaklaşımlara yakın düşüncelerle kurulmuşlardı, sonuç?

Bizler, ülkemiz şartlarında birleştirilebilecek tüm güçlerin askari hedefler doğrultusunda birleşmesinden yanayız, bunun da ötesinde dışta kalsak bile ülkemiz üzerine "karabasan" gibi çöken her türlü emperyalist tahakküm ve savaş tehlikesine karşı duran her yapıyı gücümüz oranında desteklemeye hazırız.

Eğitim Sistemi İflas Etti

Toplam sayısı 5 bin 514 olan ortaöğretim öğrencilerinden 900'ünün "başarısız" olması eğitim sisteminin iflas ettiğinin en bariz göstergesidir.

Adına demokrasi dedikleri, aslında tam bir sömürgeci sosyo-ekonomik sistemin yaratıldığı ülkede eğitim sisteminin bundan bağımsız olabileceğini düşünmek bile safdillik olur.

Eğitim sistemini tek başına sorgulamanın gerçeğe varmak için yeterli olamayacağını aslolanın bir bütün olarak yaratılan sömürgeci yapıyı sorgulamak gerektiği düşüncesindeyiz. Bu yapılmadan eğitim sistemindeki çarpıklıkları bulup çıkarmak, daha da önemlisi ona kaynaklık eden nedenleri kavramak ve dolayısıyla da çare üretmek mümkün olmayacaktır.

Yangın Bahane, Zamlar Şahane

Felaketler hükümeti, yangın felaketini görüştüğü Güzelyurt'taki Bakanlar Kurulu toplantısında felaketler yaratacak kararlar almaya devam etti.

Beşparmak yangını sonrası felaketin zararlarını çalışanların maaşlarından kesinti yaparak karşılayan hükümet, bu kez de akaryakıtta yüksek oranlarda zamlar yaptı

Yapılan yeni zamlarla benzinin litresi 115 binden 130 bine, gazyağı ve mazotun litresi 65 binden 70 bin TL'ye yükseltildi

UBP-DP hükümetinin zam gerekçesi olarak Yeşilürmak yangını gösterdiği zam oranları şöyle:

Ürün adı	Eski fiyat	Yeni fiyat	Zam oranı
Benzin	115,000	130,000	13.0
Mazot	65,000	70,000	7.7
Fuel-oil	55,000	60,000	9.1

BİR YAYIN
BİR BELGE

(29. sayıdan devam)

Haklar ve Özgürlükler Bülteni,
Özel Sayı 3, 1995

DEVLETİN ÖLDÜRME ÖZGÜRLÜĞÜ

Gözetilene Alınıp Kaçırılan
Ayşenur Şimşek Katledildi

Ayşenur ŞİMŞEK, bir katliam şebekesi halinde çalışan polis tarafından kaçırıldı.

28 Ocak'tan sonra kendisinden haber alınamadı. Ayşenur ŞİMŞEK için Ankara ve Amasya Emniyet Müdürlüklerine başvuran ailesi ve avukatlarına polis "Bizde değil, kayıtlarımızda böyle biri yok" yanıtını verdi.

Ayşenur ŞİMŞEK'in bir süredir polis tarafından arandığını söyleyen ailesi "94 Aralık ayının son haftasında kendilerini Gölbaşı Karakolu'ndan araya komiserin "Kızımız örgüt içinde biliyoruz. Tokat tarafında çalışıyor. Sizle de haberleşiyor, getirin bize teslim edin" şeklinde konuştuğundan sonra "Yoksa başı belaya girecek, çok kötü şeyler olacak" dediğini anlattı.

Hacettepe Üniversitesi Eczacılık bölümünden mezun olduktan sonra Ankara Sağlık-Sen kurucusu olan Ayşenur ŞİMŞEK sağlık emekçilerinin mücadelesi içinde çalışmıştı. Ankara polisi tarafından iki kez gözetilene alınan ve işkenceli sorgulardan geçirilen Ayşenur ŞİMŞEK devrimci düşüncelerinden ödün vermeden mücadeleye devam etmekteydi.

Ayşenur'la arandığı için görüşemediklerini, ancak ortak bir tanıdıkları aracılığıyla haberleştiklerini belirten ablası Fatma ŞİMŞEK "O arkadaş en son 28 Ocak'ta görmüş, ondan sonra kendisinden hiçbir haber alamadık" demişti.

O günlerde Halkın Hukuk Bürosu avukatları Ayşenur ŞİMŞEK'in akıbetinin açıklanması için girişimlerini sürdürdüler. Avukatlar Ankara ve Amasya polislerinin "Bizde yok" şeklinde yanıtlar verdiklerini İstanbul DGM Başsavcılığına yaptıkları başvuruları ise savcı Yaşar Türk'ün "Kişinin sizde vekaleti yoksa açıklama yapmam." sözleriyle karşılaştılar.

Ailesinin, akrabalarının vb. tüm çevresine rağmen Ayşenur ŞİMŞEK'ten 12 Nisan 1995'e kadar hiçbir haber alınamadı. Ancak 12 Nisan 1995'te Kırıkkale Savcılığı ailesine kızlarının gömülü olduğu yeri bildirdi. 24 Ocak 1995'te kaçırılan Ayşenur ŞİMŞEK 29 Ocak 1995'te kafasına, göğsüne ve çenesine yakın mesafeden sıkılmış üç kurşunla katledilmiştir.

Polis "İstedigimi yaparım, dilediğim insanı kaçırmak, işkence yapmak ve katledirim. Bana karşı mücadele ederseniz sizleri bekleyen son da budur" demek istiyordu.

Ayşenur kaçırılmış, işkence yapılmış ve katledilmiştir

Gazi Katliamı

12 Mart 1995 gecesi Gazi Mahallesi'nde GOP İlçe Emniyet Müdürlüğü ve Gazi Karakolu polislerinin denetiminde bir katliam gerçekleştirildi. Halkları bölmek Alevi-Sünni çatışması yaratmak, gelişen devrimci kitlesel muhalefeti yıldırmak amacıyla son dönemde artan devlet terörünün yeni bir boyutu olarak gündeme gelen katliam İsmet Paşa Caddesi üzerinde bulunan 3 kahvehane ve 1 pastanenin taranmasıyla başladı. Taranan kahvehanelerde onlarca insan yaralanırken, Doğu Karadeniz Kırathanesi'nde oturmakta olan 61 yaşındaki

Halil KAYA öldü. Kahveyi tarayarak karakol yönüne doğru kaçan saldırganların arabasına bir resmi ekip eşlik ediyor, adeta güvenliğini alıyordu. Katiller gasp ettikleri taksinin şöförü Mesut Efe'yi de boğazını keserek katletmişlerdi. En ufak bir olayda dahi tüm gücüyle olay yerine gelen polis, bu kez Gazi Mahallesi'nin merkezinde gerçekleştiği halde olay yerine 20 dakika boyunca gelmemiş ve katilleri korumak amacıyla olduğunu göstermiştir. Devlet yetkililerinin, bakanların "polis gece yapılan maçın güvenliğini aldığı için gecikmiş" şeklindeki açıklamaları ise katliamın bir devlet politikası olduğunu, devletin katilleri bulma değil "Katilleri mutlaka yakalayacağız" türü beylik açıklamalarının dökülen gözyaşlarının katillerle



ilgili bir tek ipucu bulunamamasıyla sahte olduğu kısa sürede ortaya çıktı.

Gazi devrimci demokrat gelenekleri güçlü olan bir mahalledir. Alevi halkının yoğun olarak yaşadığı bu yoksul gecekondu mahallesi özellikle seçilmiş, devrimci muhalefet odaklarına, halka gözdağı verilmek istenmiştir. Provokasyonlar, katliamlar zincirine seçilen en son halkın Gazi olması bu yüzden. Ancak Gazi halkı geleneklerine ve devletin yıllar içinde infaz ettiği onlarca şehidine sahip çıkarak bu oyunu, devletin planını bozdu. Katliam Karşısında varıyla yoğunla ayaklandı. 12 Mart gecesi başlayan ve 15 Mart'a kadar süren halk ayaklanmaları toplumsal muhalefette bir dönemeç oldu. Devlet ve halk ilk defa bu derece saflaşmış olarak üç gün boyunca açık bir çatışma halinde oldular. Halk katilleri istiyordu. Katillerin devlet olduğunu bilerek ilk andan itibaren Gazi Karakolu'nu hedefleyen halk onbinlerle karakola yürüdü. Polis o güne kadar yüzlerce, binlerce insanı katletmişti. Gerçekleştirilen infazlarda öldürülenler halkın evlatlarıydılar. Özellikle Gazi Mahallesi onlarca gencini infazlarda yitirmişti. Ve bu son katliamda, katilin devlet olduğundan hiç şüphe etmeden yeni bir sayfa açan Gazi halkı bugüne dek verdiği onlarca şehidin hesabını soruyor, kahramanca korkunun ve ölümün üzerine yürüyerek şehitlerine yenilerini eklemeye hazırlanıyordu. 12 Mart gecesi cemevinin önündeki kitleye panzerden açılan ateşle ayaklanmanın ilk şehidi verildi. Mehmet Gündüz kafasından aldığı tek kurşunla öldü. Polis ayaklanan kitleye daha ilk baştan mesaj vermek istiyordu. "Baş kaldırırsanız ölürsünüz"... Silahsız savunmasız halkın üzerine açılan bu ilk ateşle yaralanan onlarca kişiden biri daha ertesi gün hastanede ölecekti. Polis ayaklanan halka yönelik bu ilk katliam saldırısını yaşayanlardan biri şöyle anlatıyordu:

"Polis panzerleri ışık tutarak bizi aydınlatıyor. Birden üzerimize kurşun yağdı. Mehmet Gündüz kum torbasının üzerine yıkıldı. Kafasından kan boşalıyordu."

Gazi'deki katliam bununla da sınırlı

kalmayacaktı. Halkın karşı direnişi devleti acizleştirmiş, ne yapacağını bilmez hale getirmiş daha da saldırganlaştırmıştı. 13 Mart Pazartesi günü yürüyüşe geçen kitleyi cadde üzerinde karşılayan polis barikatı, halkın barikatı zorlamasıyla askerlerle güçlendirildi. Ancak saldırganlaşan devlet, Başbakan, İçişleri Bakanı ve infaz şebekesinin şefleri, emniyet müdürlerinin talimatıyla kitlenin üzerine binlerce kurşun yağdırmakta gecikmediler. Gün boyu süren saldırılara direnen halktan onlarcasını çeşitli biçimlerde infaz etti. Yüzlerce insanı yaraladı. Otopsi raporlarında da belgelenen şekilde infazlar yakın mesafeden açılan ateşle tek veya iki kurşunla gerçekleştirildiği gibi üzerinde onlarca kurşun izi olanlar da vardı. Polis

doğrudan hedef alıyor tetiğe basıyordu. Yaralı yakaladıklarına işkence yapıyor, öldürüyor ya da ayağıyla göğsüne basarak kafasına kurşun sıkabiliyordu. Yaşanan tam bir vahşetti. Tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşen bu katliam saldırılarında Sezgin ENGİN, Zeynep POYRAZ, Mehmet GÜNDÜZ, Hasan GÜRGEN, Reis KOPAL, Dilek SEVİNÇ, Fadime BİNGÖL, Ali

YILDIRIM, Mümtaz KAYA, Fevzi TUNÇ, Dinçer YILMAZ, Hasan SELİ katledildiler. Katliam Gazi ile sınırlı kalmadı. 15 Mart günü Gazi katliamını protesto etmek için yürüyüşe geçen 1 Mayıs Mahallesi halkına, civardaki bir ilkokula yerleşmiş olan sivil polislerce ateş açıldı. Yine onlarca insan yaralandı. Bu saldırıda 1 Mayıs'ta 4 can yitirdi. İsmihan YÜKSEL, İsmail BALTACI, Genco DEMİR, Ali ÇABUK, infaz mangaları tarafından katledildi.

Gazi ve 1 Mayıs katliamının ardından aylar sonra göstermelik bir dava açılarak sorumluların gizlenmesine çalışıldı. Soruşturmada devletin Başbakanı'nın, İçişleri Bakanı'nın Vali ve Emniyet Müdürlerinin yani katliamı gerçekleştirenlerin ve emir verenlerin değil, devrimcilerin, halkın suçlanmasının temel alındığı, olayları kışkırtanların devrimciler olduğu temelinde hareket eden Eyüp Cumhuriyet Savcısı M. Ural Büyükdinçer hazırladığı iddianamede polisi aklamaktan çekinmiyordu. Yargılanan polisler, Adem ALBAYRAK, Metin GÜNDOĞAN, Hamdi ÖZATA, Hasan YAVUZ, İsa BOSTAN, Süleyman MEMİŞ'li, Sedat ÖZENİR, Hayrullah ŞİŞMAN, Ali DOĞAN, Metin ÇAKMAZ, Yakup MURAT, İbrahim SERDAR, Orhan DERSİ, Mehmet TÜRK, Mustafa KELEŞ, Uğur DURAN, Selçuk BİÇER, Ali ULUKUŞ, Ahmet TÜRKMEN, Yetkin KORKUT, hakkında yüzlerce yıla varan cezalar istenmesine rağmen tutuklanmadılar ve tüm infaz davalarında olduğu gibi beraat edecekleri bugünden belli.

Hasan Ocak Kaçırıldı,
Katledildi

Hasan OCAK İstanbul siyasi polisi tarafından 21 Mart 1995 günü gözetilene alındı. Ve tüm başvurulara rağmen gözetilene olduğu kabul edilmedi.

Hasan OCAK'ın kaçırılmasının peşini bırakmayan ailesi ve demokratik kitle örgütleri, iktidardan Hasan'ın akıbetinin açıklanmasını istediler. Buna karşılık yetkililerin yanıtı "Uğraşacağız, bakacağız" oldu.

Kamuoyunun tepkisinin yükselmesiyle, ailelerin sesini kısımaya, mücadelelerini engellemeye çalışan iktidar, Hasan OCAK'ın annesi Emine OCAK'ı da tutuklayarak cezaevine koydu.

İçişleri Bakanı Nahit MENTEŞE ise Cumhuriyet gazetesine yapmış olduğu bir açıklamada "Hasan OCAK 21 Mart'ta gözetilene alınmıştı fakat daha sonra bizden aldılar" açıklamasını yaparak o zamana kadar haberimiz yok diyen tüm devlet yetkililerini yalancı çıkarttı.

Hasan OCAK'ın polis tarafından kaçırılmasıyla ilgili olarak, Hasan OCAK'ın ağabeyi ve yakınları günlerdir çalmadık kapı bırakmadı. Devlet bakanlarından Kamer GENÇ, Sinan YERLİKAYA, eski İnsan Hakları Bakanı Azimet KÖYLÜOĞLU, Adalet Bakanı, İnsan Hakları Bakanı Algan HACIOĞLU ve birçok milletvekiliyle görüşerek Hasan OCAK'ın akıbetini sordular. Hatta Azimet KÖYLÜOĞLU bu konuda bir soru önergesi verdi. Ayrıca valiyi arayarak görüştü, İnsan Hakları Bakanı 3 Nisan günü Terörle Mücadele Şubesini aradı, Hasan OCAK'ı ve gözetilene olan Hasan POLAT'ı sordu. İkisi için de gözetilene olmadıkları cevabı verildi. Fakat Hasan POLAT aynı akşam basına çıkarıldı.

Hasan OCAK'ın akıbetiyle ilgili gelişmeleri daha sonra abisi Hüseyin OCAK şöyle anlatacaklardı:

"Görüştüğümüz tüm milletvekilleri ve bakanlar bir şey yapamayacaklarını belirtiyorlardı. Kamer Genç valiyi ve emniyet müdürüyle görüştiklerini, buna inanmak zorunda olduklarını belirtti. Hikmet Çetin ise daha önce de bu tip olayların kendisine intikal ettiğini ama bunları engelleyemediklerini söyledi."

Oysa Hasan OCAK 21 Mart Newroz günü Aksaray Yenikapı'da MLKP-K'ya yönelik operasyon nedeniyle gözetilene alındı. Polis tüm başvurulara rağmen onun gözetilene olduğunu kabul etmedi. Onu Vatandaş Caddesi'ndeki şubede gören tanıklar vardı. Bayrampaşa Cezaevi'ndeki tutuklu sanıklardan Baki Düzgün DGM Başsavcılığına verdiği dilekçede: "23 Mart 1995 tarihinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Vatandaş Caddesi'nde yeni binasının alt katında sorgudan gelirken, Hasan Ocak'ın sorguya götürüldüğünü gördüm. Yapılan işkenceden dolayı sağlık durumu hiç iyi değildi. Üstünde giyim olarak açık renk kazak ve griye benzer pantolon vardı." açıklamasını yaptı.

Bir canlı tanık da cezaevinde bulunan Bilgi CEMEKAN'dı. Poliste parmak izi alınması sırasında listede Hasan Ocak'ın ismini gördüğünü söyleyip, tanıklık için başvuru yapan Cemekan'ın tanıklığı dikkate alınmadı.

Tüm girişimlere, tanıklara ve delillere rağmen, gözetilene alındığı kabul edilmeyen Hasan OCAK, gözetilene alındıktan 5 gün sonra, 26 Mart'ta ipe boğularak öldürüldü. İşkence yapılmış cesedi Beykoz'un Bozhanne Köyü yakınındaki ormanlık alana bırakıldı.

Cesedi bulunan köylüler jandarmaya haber verdikleri, jandarmanın savcılığa bildirdiği, savcının ise kamuoyundan gizlemeye için alelacele otopsi yaparak, Cerrahpaşa Adli Tıp Morgu'na gönderdiği, 28 gün morgda kaldıktan sonra Küçükçekmece Altınşehir kimsesizler mezarlığına gömüldüğü, Hasan OCAK'ın ağabeyi Hüseyin OCAK tarafından ortaya çıkarıldı. Hüseyin Ocak gittiği adli Tıp morgunda kendisine gösterilen kimliği belirsiz cesetlerin fotoğraflarına bakarak teşhis etti.

İşkence edilerek katledilen Hasan OCAK'ın gözetilene alındığını kabul etmeyen devletin elinde Hasan OCAK'ın resmi ve parmak izi olduğu halde kimsesiz bir cesedi 1.5 ay boyunca saklaması ve bunun Hasan Ocak'a ait olduğunu bilmemesi düşünülemez. Bu cinayete devlet tüm kurumlarıyla ortaklık etmiştir.

-SÜRECEK-

Emperyalistlerin Kanlı Balkan Oyunu



Kosova'da 5 aydır sürmekte olan kanlı kriz giderek tırmanmaktadır. Kosova'nın bağımsızlığını isteyen Kosova Kurtuluş Ordusu (UCK) ile Sırp askeri birlikleri ve polisleri arasındaki çatışmalar ve sivillerin katliamı ile kitlesel göçler artarak sürmektedir. Son olarak, çatışmalar Kosova'nın güney batısında 15 bin Arnavutun yaşadığı Orahovalı kasabasında yoğunlaştı. Kent önce UCK, daha sonra da Sırp askerlerinin eline geçti. Tüm kent sakinleri göç etmek zorunda bırakıldı. UCK bir bildiri yayınlayarak, tüm Arnavutları savaşa çağırdı. Zaten hali hazırda çok sayıda Arnavut, Arnavutluk Yugoslavya sınırını geçerek UCK saflarında çatışmalara katılmaktadır. UCK ayrıca uluslararası alanda kabul gören Arnavut lider İbrahim Rugova'yı ve onun Sırplarla soruna barışçı bir çözüm bulma politikasını desteklemediğini ilân etti.

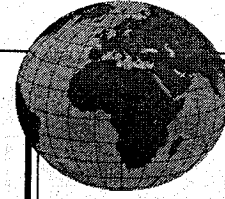
UCK bu cesareti hiç şüphesiz, geçtiğimiz haftalarda Kosova'yı ziyaret eden ve UCK lideri ile görüşen ve UCK'nın da görüşmelere dahil edilmesini savunan ABD Başkanı'nın Özel Temsilcisi Richard Holbrooke'tan alıyor. Öyle görülüyor ki ABD emperyalistleri Arnavut milliyetçisi ve ayrılıkçı UCK üzerinden bölgede siyasi nüfuz alanı yaratmaya çalışmaktadırlar. ABD'nin bu politikasına en şiddetli tepki Alman emperyalistlerinden geldi. Almanya sorunun çözümü için sadece İbrahim Rugova'yı muhatap alacağını, ve bölgede bağımsız bir Kosova yaratılmasına izin vermeyeceğini ve bu konuda da Rugova ile uyum içinde olduğunu açıkladı. Bu açıklamalar, Balkanlar'da sürmekte olan emperyalist hegemonya dalaşını da su yüzüne çıkardı.

Görünen o ki, Bosna'da olduğu gibi, emperyalist güçler anlaşılan dek Kosova'da da Sırplarla Arnavutları birbirlerine kırdırtacaklar, daha binlerce insan katledilecek, onbinlercesi göç edecek, evsiz yurtsuz kalacak, bir insanlık trajedisi yaşanacak.

Emperyalistlerin İkiyüzlülüğü

Avrupa Birliği'nin dönem başkanı Avusturya Dışişleri Bakanı Karl Schlögl'ün çağırısı ile toplanan İsviçre, Almanya, İtalya ve Fransa İçişleri Bakanları, Kosova'da Sırp katliamından kaçan Kosova'lı mültecileri kabul etmeyeceklerini ve bu mültecileri geri göndereceklerini açıkladılar. Avusturya geçtiğimiz haftalarda, kamuoyu tepkisine rağmen, Kosova'lı mültecileri Sırp'lara teslim etti. Bakanlar, mültecilerin taşınmaz bir yüke dönüştüğü ve en sağlıklı yöntemin Arnavutluk ile Makedonya'da mülteci kamplarının kurulması olduğu kararına vardılar. Avrupalı emperyalist güçler, bir yandan, katledilen Kosovalılar için sözde gözyaşı dökerken, insani bir trajediye dönüşen mülteci sorununa insanlık dışı bir tavır koyuyorlar.

Bu arada, merkezi New York'ta bulunan İnsan Hakları Gözlem Örgütü, Kosova'da süren savaşta gerek Sırpların, gerekse Kosova'lı Arnavutların, her ikisinin de sivil halkı katletmeleri nedeniyle savaş suçlusu olduğunu açıkladı.



KISA - KISA

Londra Metro İşçileri Uyarı Grevinde

KSG Londra- Demiryolu ve Denizcilik Sendikasına bağlı işçiler, İşçi Partisi hükümetinin özelleştirme planlarını protesto amacıyla 12 ve 13 Temmuz tarihlerinde bir günlük uyarı grevine gittiler. Demiryolu ve Denizcilik Sendikası, hükümetin muhafazakar parti gibi Londra Metrosu toplu taşımacılığını özel şirket tekeline terk etmek için çalışmalarını hızlandırdığını ve buna karşı greve gittiklerini açıkladılar. Londra Metrosu'nda çalışan bir dizi işçiler ayrıca başka sendikalara da üye olduklarından, bu grev tüm sendikaların ortak eylemi değildi. Greve katılımın yüksek olduğunu belirten gözlemciler, Metro'nun grev dolayısı ile yüzde altmış felce uğradığını söylediler.

İngiltere'de Özelleştirmeye Karşı Mücadele

KSG Londra(özel) Muhafazakar Partinin siyasetlerini devam ettirmekte olan Emek Partisi hükümeti İngiltere'deki evlerin üçte birini oluşturan Belediye evlerini özelleştirme çabasını sürdürüyor.

Buna karşı da kiracıların mücadelesi her geçen gün gelişerek sürüyor. Özelleştirme çabaları hali hazırda iki bölgede geri çevrildi. Bunlardan da cesaret alan kiracılar özelleştirmeye karşı örgütlenmelerini geliştiriyorlar.

En son olarak, 18 Temmuz 1998 tarihinde, İngiltere'nin ve Londra'nın dört bir tarafından gelen temsilciler Londra'nın Tower Hamlet bölgesinde buluştular ve özelleştirmeye karşı milli çapta bir örgüt kurdular.

İngiltere'de işçi sınıfının burjuvaziye karşı yürüttüğü bu mücadelede sınıfın teklifi, enternasyonalizmin işçilerin esas ideolojisi olduğundan ve siyasetin yerinde pratik ile öğrenileceğinden hareket eden Day-Mer'li ve KSG-LB'lu arkadaşlar birlikte ve aktif olarak yer aldılar.

General Motors'da Grev Üretimi Durdurdu

Binlerce işçinin grevde olduğu dünyanın en büyük otomotiv tükellerinden Amerikan General Motors (GM)'un üretimdeki son fabrikası, Spring Hill'deki Saturn fabrikasında çalışan 7300 işçinin de greve katılımıyla üretim tamamen durma noktasına geldi. Saturn fabrikasında da işveren esnek çalışma ve taşarınlaştırma uygulamalarına geçmek istiyor. Ayrıca işçilerin hakları olan ikramiyeler de uzun süredir ödenmemekteydi.

Flint kentindeki grevle ilgili olarak mahkemeye başvuran GM patronları, mahkemeden işçiler aleyhine bir karar çıkartmayı başardılar. Mahkeme Oto İşçileri Sendikası (UAW) ile GM arasında 1996'da imzalanan toplu sözleşme uyarınca grevin haksız olduğuna karar verdi. Halbuki, söz konusu sözleşmede yer alan çalışma şartlarının işveren tarafından düzeltilmesi ve işçilere hakları olan ikramiyelerin ödenmesi hükümleri işveren tarafından tamamen ihlal edilmişti. İşveren bununla kalmamış, esnek çalışma ve taşarınlaştırma uygulamalarını yürürlüğe sokmaya çalışmıştı. Mahkemece atanan arabulucu ile toplantı yapmaya hazırlanan işçi temsilcileri yargıcın taraflı davrandığını ve karara itiraz edeceklerini bildirdiler.

Grevin GM'da haftada yaklaşık 400 milyon dolar zarara neden olduğu belirtilirken, ekonomistlere göre, grevin etkisiyle ABD ekonomisindeki üretim rakkamları son beş yılın en düşük seviyesine indi.

Amerika ve Savaş Suçluları

Bugünlerde Avrupalı ve Amerikalı emperyalist baylarımız savaş suçlularını mahkemeye çekmek istiyorlar. Gel gelelim bilhassa Amerikalılar kendi vatandaşlarının kurulması planlanan savaş suçluları mahkemesine çekilmesini istemiyorlar. Bir türlü 60 tane ülke bulup da mahkeme kurulamıyor.

Nedeni açık olsa gerek. İkinci dünya savaşı sonrası Sovyetler tüm Alman Nazilerini hapsedip insanlık suçu isledikleri için mahkemeye çekmek isterken, Amerikalılar, Fransızlar ve İngilizlerle birlikte Nazileri Batı Almanya'da yönetime getirmekle meşguldüler. O günden bu güne pek çok adamları hem doğrudan hemde çeşitli ülkelerde edindikleri, beş kuruş için hem analarını hem de vatanlarını satmaya hazır köpeklerle birlikte çok insanlık suçu işlediler. Bu suçlular yumurta kapağı dayandığında Amerikaya,

İngiltere'ye, Fransa'ya göç ettiler. Orların vatandaşı oldular. Dünyanın pek çok ülkesinde burjuvazinin iktidarını ayakta tutmak için insanlık dışı suçlar işlemek bir gereklilik haline gelmiş durumda. Bosna'yı düzenleyenler Almanlar ve bunlar değil mi? Rwanda'yı düzenleyenler bunlar değil mi? Bunlar. Kosovayı kim karıştırıyor? Bunlar. Dünyanın en gelişmiş uluslarını, Sovyet uluslarını bugünkü konumlarına sokanlar kimler? Bunlar. Bunlarda insanlık dışı suçların ne haddi var ne hesabı. Bunlar insanlığa karşı suç işleyenlerden hesap sormak istemiyorlar ki. Bunlar insanlığa karşı suç işlemekten yaşayamazlar ki. Bunlar tıpkı Birleşmiş Milletler gibi kendi çıkarlarına kullanabilecekleri yeni bir mekanizma istiyorlar. İnsanlık düşmanı suç işleyenleri yargılayacağı söylenen mahkeme işte bunların elinde insanlık düşmanı suç işlemenin yeni bir aracı olacaktır. Amaçlanan, arzulanan da bundan ibarettir.

Stalin döneminde Sovyet anayasasında insanlık düşmanı suçlar açıkça sergilenmiş ve cezalarının ölüm olduğu ilan edilmişti. Bu suçlar arasında savaş çıkarmak ve dahası savaş kışkırtıcılığı yapmak da vardı. Savaş çıkarmak, savaş kışkırtıcılığı yapmak. İnsanlık düşmanlığı değildimidir. İnsanlığa karşı işlenmiş bir suç değildir. Bugün bu suçtan müzdarip olmayan bir burjuva hükümet ve burjuva siyasetçi bilen var mı? Yok. Daha geçenlerde bay Clinton tüm Kore halkını hidrojen bombasıyla yok etme tehdidinde bulundu.

Kahrolsun savaş çıkartıcıları!

Kahrolsun insanlık düşmanı suç işleyen hayvanlar!



LONDRA MEKTUBU KSG-LONDRA

Kıbrıs'ta Burjuva
Kuyrukçuluğunun
Çöküşü

Kıbrıs Sorunu'nun çözümü konusunda sadece ve sadece iki siyaset var. Bunlardan birincisi işçi sınıfının enternasyonalist, Dünya işçi sınıfının ve halklarının çıkarını ve dolayısıyla da Kıbrıs işçi sınıfının ve halkının çıkarını esas alan siyasettir. KSG'nin Anti-emperyalist Birleşik Cephe siyaseti budur.

Bunlardan ikincisi burjuvazinin milliyetçi, Dünya işçi sınıfının ve halklarının zararına ve dolayısıyla da Kıbrıs işçi sınıfının ve halkının zararına olan siyasettir. Çeşitli burjuva güçlerin çeşitli çıkar çatışmalarını yansıttığı için bu siyaset çeşitlilik gösterir. Ama esasta bir ve tektir. Burjuva emperyalist dünya düzeninin korunması, dünya işçi ve köylülerinin ezilmesi. Tüm çeşitliliğiyle bu burjuva siyasetlerin temel içeriği bundan ibarettir.

Güneyde AKEL ve diğerlerinin, Kuzeyde CTP ve diğerlerinin parti önderlerinin siyasetleri kendi siyasetleri değildir. Peşlerine takıldıkları burjuva siyasetlerdir. Daha doğrusu, işte burjuvazinin peşine takılmak bu parti önderlerinin siyasetidir.

Kıbrıs şartlarında uzlaştırılması çok zor olan çeşitli burjuva çıkarları uzlaştırma çabalarını temel alan bu siyaset, bu burjuva çıkarların uzlaştırılmazlığı karşısında ve bilhassa da bu günlerde iyice iflas etmiştir. Defalarca dedik. Bu burjuva güçler, yerli ve yabancı burjuva güçler anlaşamazlar. Çok çeşitliler. Çok zıt çıkarları var. Aralarındaki güçler dengesi, hele hele bugünlerde sürekli değişiyor. Burjuvalara akıl hocalığı yapmaktan vaz geçiniz. Burjuvalara kuyruk olma siyasetinden vaz geçiniz.

Yok efendim. Olmaz. Çünkü bu arkadaşlar burjuvazisiz bir dünya düşünemiyorlar. Onlarsız bir çözüm düşünemiyorlar. Düşünmek bile istemiyorlar.

Ama tüm çabaları boşuna. Burjuva çıkarlar bir türlü uzlaştırılmıyor. Burjuvaların anlaşmasına dayanan siyasetlerinin karşısına burjuvazi savaş çığırtkanlıkları ile çıkıyor. Ve bunların siyasetlerinin iflası her geçen gün iyice ortaya çıkıyor. Bu siyasi iflas, savaşta şu veya bu burjuva kesimin desteklenmesine dönüşecektir. Savaş öncesi kendi burjuvalarının ve kendi anavatanlarının çıkarları için ahkam kesenler savaş sırasında bunun daha alasını yapacaklardır.

Kıbrıs'ta Türkiye'de, Yunanistan'da ve İngiltere'de savaşa dur diyecek tek güç işçi sınıfı ve onun devrimci müttefikleridir. Yönünü onlara çevirmeyenler ne savaşı önleyebilir nede savaş sırasında burjuva katiller yanında yer almaktan, işçiyi işçiye kurşunlatmaktan geri durabilir.

İşçi yoldaşlar: AKEL, CTP ve diğer partilerdeki burjuva kuyrukçusu parti önderlerini teşhir ve tecrit ediniz. Partiniz saflarında anti-emperyalist birleşik cephe siyasetini muzaffer kılınız. Kurtuluşun başka yolu, burjuvazinin canice savaş planlarına son vermenin başka yolu yoktur.

Komünizmin tüm yenilgisine işçi sınıfı hareketinin tüm zayıflığına rağmen burjuvazi cinnet geçirmektedir. Çünkü dünyayı yönetemiyorlar. Aşağı tükürseler sakal, yukarı tükürseler bıyık. Ekonomik, siyasi ve askeri çıkmazlar tam bir kördüğüm haline gelmiştir ve bunları aşma yeteneğini yitirmiş durumdadır. Zamanları geçti. Dünyayı yönetme haklarını yitirmiş durumdadır. Bu şartlarda dünyayı yönetmeye çalıştıkça batıyorlar ve cinnet geçiriyorlar. Dünyanın dört bir tarafında katilleşip, gaddarlaşıp barbarlaşıyorlar. Bu şartlarda kurtuluşun başka yolu yoktur. Burjuvazinin canice faaliyetlerini savaşlarına karşı durmanın, bu savaşlar önlenemediğinde bu savaşlardan onları en zararlı, işçileri en karlı çıkarmanın başka yolu yoktur.

İşçilerin birliği. Emperyalizmin tüm düşmanlarının birliği.

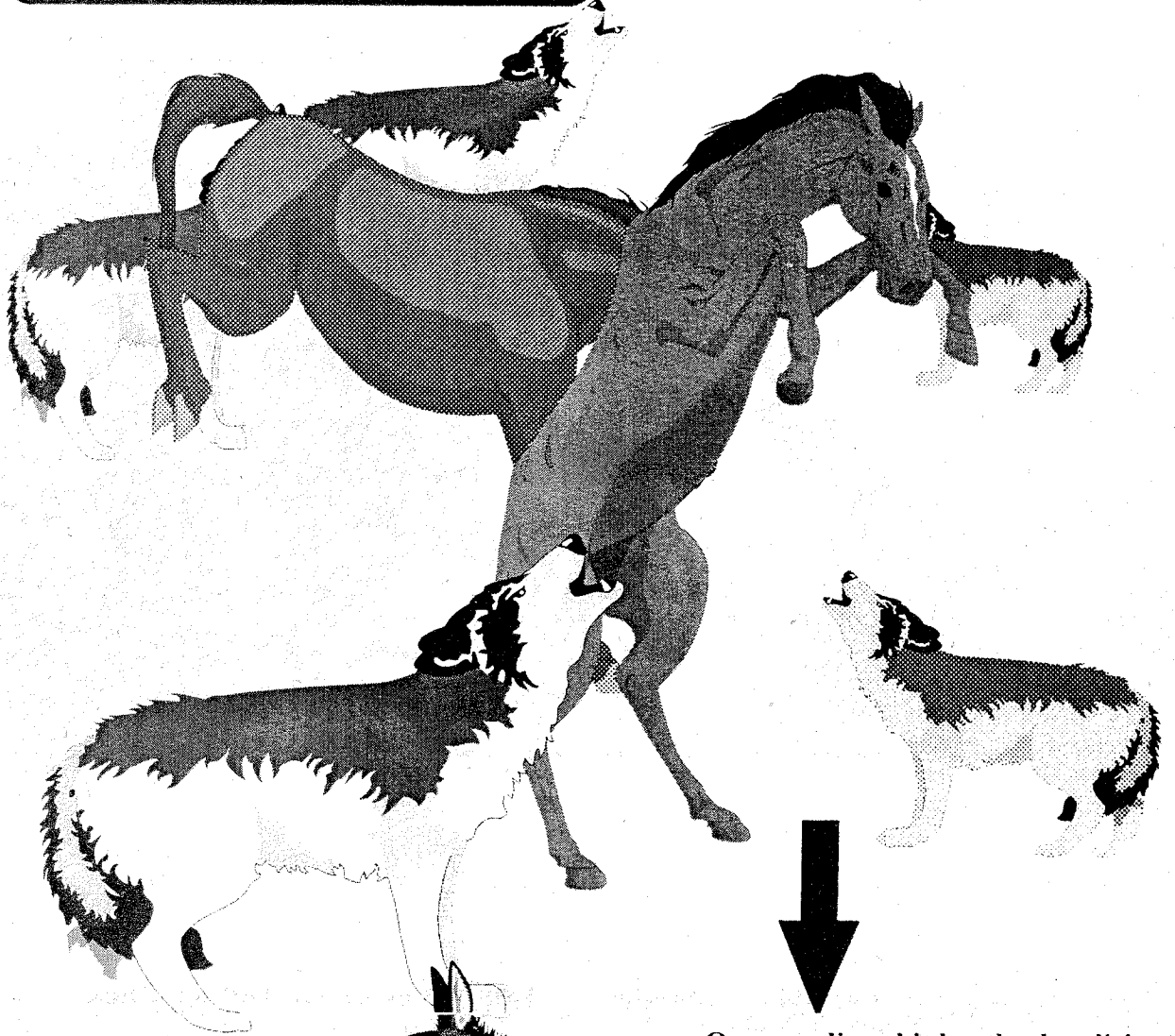
Herşey anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için.

... BABA'NIN ÇİFTLİĞİ

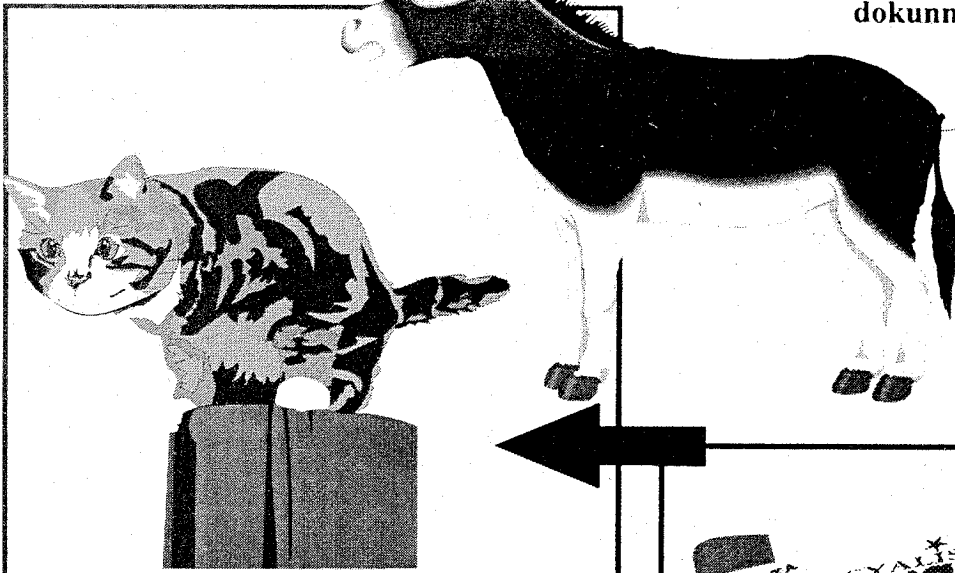
Kurgu: A. SAVAŞ

(4.Bölüm)

Çiftliğin her yanını kurtlar sarmış, uluyorlar... İlginç olan çiftlik kahyasının kurtlara ses çıkarmaması...

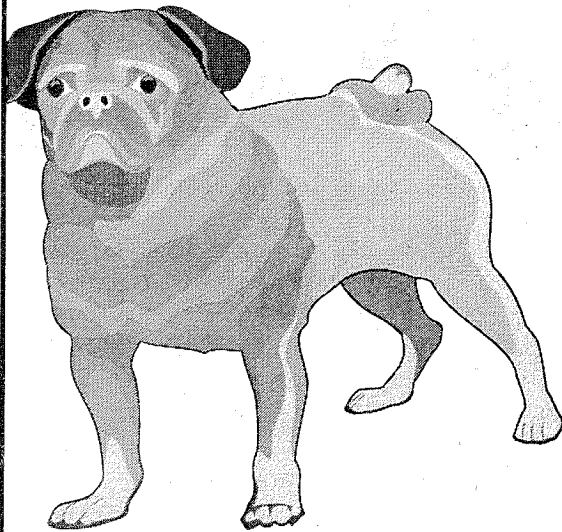


O, zannediyor ki; kurtlar kendisine dokunmayacak...



Ne bilsin ki; önce atlar, ardından eşekler, kediler...derken...

sıra kendisine; çiftlik kahyasına gelecek...



İnanmıyorsa komşu çiftliklere bir bakmasını salık verimiz...



**SENİNDİR
OKU - OKUT
ELEŞTİR
KATKI YAP**

G. DİMİTROV'un Parti Kongresi Raporundan

9 EYLÜL AYAKLANMASI BULGARİSTAN'DA SOSYALİZMİN İNŞASI İÇİN YOLU AÇMIŞTIR

9 EYLÜL 1944'DEN
BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
SEÇİMLERİNE KADAR

(geçen sayıdan devam)

O, devrilmiş kapitalistlerin ve toprak ağalarının direnişini kırabilir, sermayenin hakimiyetini yeniden kurma çabalarını boşa çıkarabilir ve sanayinin kamu mülkiyeti ve planlı ekonomi temelinde inşasını örgütleyebilir. Popüler demokrasi rejimi, şehir küçük burjuvazisinin ve orta köylülüğün sallanmalarını aşmayı, kırsal kesimdeki kapitalist unsurları soyutlamayı ve çalışan halkı sosyalizme doğru gitmek üzere işçi sınıfı etrafında toplamayı başaracaktır.

Popüler demokrasi rejimi, ulusal ekonomiden kapitalist unsurların temizlenmesini amaçlayan bu siyasetin uygulanması sırasında karakterini değiştirmeyecektir. Kamu yaşamının tüm alanlarında işçi sınıfının anahtar pozisyonları sürekli olarak sağlamlaştırılmalı ve **kulaklara** ve onların destekçilerine karşı keskin mücadeleler döneminde işçilerin müttefiki haline gelebilecek olan bütün köylüler toparlanmalıdır. Sınıf düşmanlarını sıkıştırıp yok etmek için popüler demokratik rejim sağlamlaştırılmalı ve geliştirilmelidir.

D) Bulgaristan da dahil Halk Demokrasileri, tüm iç ve özellikle de dış düşmanlara karşı sürdürülen zorlu mücadele içinde şimdiden sosyalizme doğru ilerlemektedirler. Bunlar şu anda sosyalizmin inşası için gerekli şartları, ilerdeki sosyalist toplumun ekonomik ve kültürel temellerini yaratmaktadırlar.

Bu, bugün için Halk Demokrasilerinin, dolayısıyla da işçi sınıfı ile onun öncüsü Komünist Partisi'nin önünde duran birincil görevdir.

Bu genel görev, bir dizi önemli görevi içerir. Bunlar arasında aşağıdaki görevler ülkemiz için belirleyici öneme sahiptir:

a) Bütün devlet kademelerinde, siyasi ekonomik ve kültürel yaşamda, Komünist Parti'nin başında bulunduğu işçi sınıfının elindeki anahtar pozisyonların sağlamlaştırılması,

b) İşçi sınıfı ile köylü emekçilerin ittifakının işçi sınıfı önderliğinde güçlendirilmesi.

c) Ulusal ekonomideki kamu sektörünün ve özellikle de ağır sanayinin hızlı bir şekilde geliştirilmesi.

d) Kırsal kesimdeki kapitalist unsurların ortadan kaldırılmaları için, onların tutarlı bir şekilde soyutlanmalarını ve sonunda yokedilmelerini amaçlayan bir siyaset yoluyla uygun şartların yaratılması:

e) Köylüler arasında kooperatif çiftlikleri, fakir ve orta köylülere devlet yardımı vererek, makine-traktör istasyonları, çiftlik makineleri, krediler, tohum kredileri vs. yoluyla yardım ederek, işçi sınıfı ile ittifaka ilgilerini artırarak, kooperatif çiftçiliği sisteminin yararları konusunda onları örneklerle ikna ederek ve onları kapitalist unsurlara karşı taviz vermeme ruhuyla yeniden eğiterek yaygın bir şekilde geliştirmek.

Toprağın millileştirilmesi ile ilgili olarak ise, bizim şartlarımızda ve kooperatif çiftliklerin gelişmesi ile bu sorunun herhangi bir pratik önemi olmadığı görüşündeyiz. Yani görüşümüzce toprağın millileştirilmesi, tarımımızın gelişmesi ve makineleşmesi için vazgeçilmez bir önşart değildir.

E) Halk Demokrasisi enternasyonalizmden yanadır. Milliyetçilik Halk Demokrasisi ile uyumsuz. Çünkü o sermayenin, kapitalist gericiğin bir silahıdır. Partimiz, enternasyonalizmi, yani uluslararası işbirliğini ülkemizin sosyalizme doğru ilerlemesi, gelişmesi ve bağımsız varlığının bir garantisi olarak görmektedir. Görüşümüzce, milliyetçilik, hangi maske ardına gizlenirse gizlensin, komünizmin bir düşmanıdır. Bu yüzden milliyetçiliğe karşı savaş Komünistlerin ilk görevidir.

Milliyetçiliğin bütün yansımalarına karşı mücadele ederken çalışan halkı proleter enternasyonalizmi ve ülkelerine bağlılık ruhuyla, yani gerçek yurtseverlik ruhuyla eğitmemiz gerekir.

Proleter enternasyonalizmi ve ülkeye bağlılık ruhuyla eğitim, herşeyden önce uluslararası gericiğin ve emperyalizmin saldırgan güçlerine karşı mücadelede Halk Demokrasileri ile SSCB'nin sağlam birleşik cephesinin belirleyici önemi konusunda halkın tamamıyla bilinçlendirilmesi anlamına gelir. Halkımızın tüm geleceği, bir yanda Sovyetler Birliği'nin gücüne, diğer yanda ise kapitalist saldırı anında, ortak mücadelede görevlerini şerefle yerine getirebilmek için kendi hazırlığına ve yeteneğine bağlıdır.

Aynı zamanda, proleter enternasyonalizmi ruhuyla eğitim demek, Komünist Partilerin faaliyetlerinin koordinasyonunun önemi ve Bolşevik Parti'nin önder rolü konularında halkın tümüyle bilinçlendirilmesi demektir. Çünkü,

Birleşik Cephe Marşı

*Ve insan insan olduğu için
Yemek isteyecektir, buyrun hadi.
Oysa sözcükler ne etin yerini tutar
Ne de doldurur boş mideyi.*

*Haydi sola bir kii!
Haydi sola bir kii!
Yer var; yoldaş, sana da
Al Birleşik Cephe'de yerini,
Çünkü bir işçisin sen de.*

*Ve insan insan olduğu için
Hoş görmez suratına inecek çizmeyi,
Ne kendi altında köleler ister,
Ne de üstünde ister bir efendi.*

*Haydi sola bir kii!
Haydi sola bir kii!
Yer var yoldaş, sana da,
Al Birleşik Cephe'de yerini
Çünkü bir işçisin sen de.*

*Ve işçi işçi olduğu için
Ona başkası vermez özgürlüğü
Onu kurtaracak başkaları değil,
Bu iş işçinin kendi işi.*

*Haydi sola bir kii!
Haydi sola bir kii!
Yer var, yoldaş, sana da
Al Birleşik Cephe'de yerini,
Çünkü bir işçisin sen de.*

Bertolt Brecht

Halk Demokrasisi enternasyonalizmden yanadır. Milliyetçilik Halk Demokrasisi ile uyumsuz. Çünkü o sermayenin, kapitalist gericiğin bir silahıdır. Partimiz, enternasyonalizmi, yani uluslararası işbirliğini ülkemizin sosyalizme doğru ilerlemesi, gelişmesi ve bağımsız varlığının bir garantisi olarak görmektedir. Görüşümüzce, milliyetçilik, hangi maske ardına gizlenirse gizlensin, komünizmin bir düşmanıdır. Bu yüzden milliyetçiliğe karşı savaş Komünistlerin ilk görevidir.

Komünist Partiler bir eylem kılavuzu olarak birleşik bir teoriye -Marksizm-Leninizm teorisine, siyasetlerinde amaç birliğine ve uluslararası işçi hareketinin önder partisi olarak Lenin'in büyük partisine sahiptirler (**güçlü ve uzun alkışlar! Herkes ayağa kalkar. Uzun ve güçlü tezahüratlar, ve "Yaşasın SBKP(B)" sesleri!**).

Parti'yi, işçi sınıfını emekçi köylüleri ve aydınları, bütün halkı bu ruhla yorulmadan eğitmek, bize göre, tüm başarılarımız için ilk şarttır (**güçlü alkışlar**).

Dipnotlar:

68. Damyan Velçef (1883-1955): Gerici bir siyaset adamı ve general. ZVENO siyasi çevresinin sağ kanadının önderlerinden birisi. 9 Haziran 1923 faşist darbesinin aktif (devamı 8.sayfada)

9 EYLÜL AYAKLANMASI BULGARISTAN'DA SOSYALİZMİN İNŞASI İÇİN YOLU AÇMIŞTIR

(7. sayfadan)

üyelerinin baskısı ile Gemeto Ocak 1945'de Genel Sekreterlik görevini bırakmak zorunda kaldı ve Mayıs 1945'deki Tarım Birliği Konferans'ında Birlik'ten atıldı. Fakat Halk Hükümeti'ne karşı yıkıcı eylemlerine devam etti. Bunun sonucu olarak evinde göz altına alındı. buradan kaçmayı başardı ve Amerika'nın Bulgaristan'daki siyasi temsilcisi Mr. Barnes'ın evine saklandı. Gemeto Eylül 1945'de Bulgaristan'ı terketmiştir. Yurt dışında da gerici göçmenlerin Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ne karşı düşmanca eylemlerinin başını çekmiştir.

70. Nikola Petkov: Gericisiyaset adamı. 1943-45'de Bulgaristan Tarım Birliği'nin temsilcisi olarak Anavatan Cephesi'nin Ulusal Konseyinde yer almıştır. Bulgaristan'ın kurtuluşundan sonra birinci Anavatan Cephesi Hükümeti'nde (1944-45) mevkisiz bakanlık görevi yapmıştır. Fakat kısa zamanda Halk Hükümeti'nin demokratik girişimlerine karşı haince mücadeleye başlamıştır. 1945-47'de Sosyal Demokrat Parti'nin sağ kanadı ile birlikte halk düşmanı bir muhalefet oluşturmak üzere Anavatan Cephesi'nden ayrılan Bulgaristan Tarım birliği'nin sağ kanadının başını çekmiştir. Petkov Halk Hükümeti'ne karşı faaliyetleri nedeniyle ve onun zorla yıkılmasını düzenlemek suçlarından 1947'de ölüme mahkum edilmiştir.

71. Grigor Çeşmeciyeve (1879-1945): Bulgaristan Sosyal Demokrat Partisi'nin gerici militanı. 1944-45'de Sosyal Yardım bakanı olarak birinci Anavatan Cephesi Hükümeti'nde yer almıştır. 1945'de Anavatan Cephesini ve Sosyal Demokrat Partiyi terkeden ve demokratik halk iktidarına karşı düşmanca faaliyetlere girişen kendi sosya-demokratik partilerini kuran bir grup sağcı sosyal-demokratın başını çekmiştir.

72. Yuroukovtsi, ZVENO siyasi çevresinin sağ kanadının önderi Vassil Yuroukov'un destekçileri.

Georgi Dimitrov, Bulgaristan Komünist Partisi'nin V. Kongresine sunulan Siyasi Rapor'dan sf: 39-55. Dışişleri Bakanlığı Basın Şubesi tarafından Basılmıştır. Sofya 1949.



elemanlarından ve 1934'deki askeri darbenin düzenleyici ve kışkırtıcılarından birisi. 1944-46'da birinci Anavatan Cephesi Hükümeti'nde Savaş Bakanı olarak yer almıştır. Fakat halk düşmanı faaliyetleri sonucu bakanlık görevinden istifa etmek zorunda bırakılmıştır. Velçef daha sonra Bern'e Tam Yetkili Elçi olarak atanmıştır. Sonunda Bulgaristan'a dönmeyi reddetmiştir.

69. Gemeto (Dr. Georgi Mihailov Dimitrov) gerici bir siyaset adamı. Savaş öncesi dönemde Bulgaristan Tarım Birliği'nin sağ kanadının önderlerinden birisi. İkinci Dünya Savaşı sırasında göç etmiştir. Bulgaristan'ın kurtuluşundan sonra Gemeto Bulgaristan'a geri dönmüş, Tarım Birliği'nin Genel Sekreterliğini ele geçirmeyi başararak Halk Hükümeti'ne karşı düşmanca faaliyetlere girişmiştir. Demagojik bir şekilde "barış, ekmek

ve özgürlük" sloganı atmıştır. Bu slogan o dönemde nazi Alamanya'sına karşı savaşı sona erdirmek ve dizginleri faşistlerle gericilerin eline vermek anlamına gelirdi. Gemeto ajanları aracılığıyla homojen bir tarım hükümeti sloganının propagandasını yapmaya başladı. Anavatan Cephesi ile bağlarını güçlendirmek ve Tarım Birliği'nden tüm gerici unsurları temizlemek isteyen Tarım Birliği

İKİ DEVLETLİLİK TAKSİM DOSYASI

3 Derleyen: Ertan Yüksel

Federal devlet üzerinde anlaşma sağlanamıyorsa, artık taksimi resmen düşünmenin zamanı gelmiş demektir. Bu formül, uluslararası toplumun büyük bölümüne antipatik gelmektedir. Ama resmi bir taksim, Kıbrıs'ta bugünkü durumdan daha kötü olmayabilir. Taksim tezi kabul edilirse, önce Güney Kıbrıs AB'ye girer, daha sonra da adanın tümü AB'de yerini alır. Ayrıca taksim formülünün uygulanması, kalıcı bir anayasal düzenin kurulmasını olanaklı kılar...Müzakere yolu ile gerçekleştirilecek bir taksim, siyasal çözüme varılmadığı sürece devam edecek olan savaş tehlikesini de azaltmış olacaktır...En önemlisi, uluslararası askeri güç tarafından da desteklenecek ve müzakereler yoluyla kabul edilmiş bir taksim, savaş tehlikesini de azaltır. (Uluslararası Stratejik Araştırmalar Enstitüsü yöneticilerinden Philip Gordon, International Herald Tribune, 24.7.1997)

Avrupa Birliği'nin Kıbrıs'ta ikili tanım istediği belirtildi. Simerini ve Fileleftheros gazeteleri, "Tempo-Newsweek" dergisinin dünkü sayısında yer alan gayri resmi bir belgeden söz ederek, AB'nin Kıbrıs'ta ayrı egemenliği destekler görüşüğünü kaydettiler. Derginin söz konusu sayısındaki gayri resmi belgede (nonpaper), iki toplumun kesin ayrımı için bir prosedürün başlamasından da söz ediliyor. (Kıbrıs, 30.8.1997)

Simerini, "Kıbrıs'ta İki Devlet Fikri AB'ta Olgunlaşıyor" başlıklı haberinde "Taksim yasallaştırılması" ve Kıbrıs'ta muhtemelen gevşek bir federasyon şemsiyesi altında çalışacak iki ayrı devlet oluşturulması fikrinin son zamanlarda istikrarlı bir şekilde "sahne ve kuliste" bulunduğunu savunuyor, şunları yazıyor: "Atina'da yayınlanan "Ependitis" bir haberinde bunu savunuyor ve basın haberlerine dayanarak, yabancı diplomatların "dolaylı tanınmış ülke" ilkesi temelinde bir taksim formülünün soruna çözüm getireceği görüşündedir. Bonn, son dönemlerde, karşılıklı bir anlaşma altında sahte devletin egemenliği ve Kıbrıs Cumhuriyeti'nin AB'ye üye olmasını öngören bir düzenlemeyi iletme olasılığıyla meşgul oluyor." Birlik, 3.9.1997)

Yunanistan'ın etkili gazetelerinden Kathimerini, ABD Başkanı Bill Clinton'un Kıbrıs Özel Temsilcisi Richard Holbrook'un, Ada'da yaptığı temaslarda üç bölgeyi çözüm önerisi getirdiğini öne sürdü. (Kıbrıs, 15.11.1997)

AB'nin Lüksemburg Zirvesinde aldığı kararın çözümü güçleştirdiğini vurgulayan Başbakan Mesut Yılmaz, "AB'nin almış olduğu karar Kıbrıs'ı taksime götürür, adayı böler" dedi. (Cumhuriyet, 20.12.1997)

Simerini, Yunanistan'ın Dışişleri Bakanlığı eski müsteşarlarından Kikos Kuris'in Atina'da yayınlanan Apoyevmatini gazetesinde çıkan bir söyleşisini iktibas etti. Gazeteye göre Kuris şunları söyledi: "Nato'nun yeni yapılanmasıyla Türkiye'nin rüyaları gerçek yapıldı ve tarih tekrerr etti. Kıbrıs'ın bölüştürülmesi gibi Ege'nin de

bölüştürüleceği yönündeki uyarım haklı çıkacak." (Birlik, 30.12.1997)

Yunanistan Dışişleri Bakanlığında yıllarca hizmet veren ve bakanlığın kilit mevkilerinde görev yapan Viron Theodoropoulos, 21.8.1997 tarihli Atina İkonomos Tahidromos gazetesinde yayınladığı yorumunda, Kıbrıs'ta taksim çözümünün de facto'dan de jure'ye çevrilmesini desteklemeye başladı...Bir diğer yazar, Stavros Liğeros da, Kıbrıs Elenizminin yok olmaktan kurtulması için taksim kabul edilmesi ve Güney Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhakı kararının verilmesi fikrini savundu...Enosis görüşünü Samittant dergisi imtiyaz sahibi ve başyazarı D.D.Papayianidis tarafından da savunuldu. (Saffet Soykal, Halkın Sesi, 22.9.1997)

Kıbrıs Rum kesiminde dün yayınlanan gazeteler, Yunan "Ependitis" gazetesinin verdiği bir habere dayanarak, "taksim yasallaştırılması ve gevşek bir federasyon çatısı altında iki ayrı devlet oluşturulması" fikrinin son zamanlarda yoğunluk kazandığını bildirdiler. (Milliyet, 3.9.1997)

Denktas ve Klerides'le rekor bir görüşme yapan Richard Holbrooke, Ledra palace Otel'de düzenlediği basın toplantısında şöyle konuştu:

"Beni buraya geldiğimde üzen şey, ben gelecekte bahsetmeye çalışırken herkesin, iki tarafın liderleri dahil geçmişten bahsetmeleri oldu. Biliyorum geçmiş bir kenara atamayız.. ama tutsağı da olamayız. 1960-1974 arası bölgede yaşananlar utanç vericiydi. ABD'nin yapmaması gereken şeyler vardı. Ancak, geçmişten, tarihten olumlu mesajlar alarak geleceği şekillendirmeliyiz. ABD'deki şimdiki yönetim, bu bölgedeki tüm ülkelerde demokrasiyi destekleme ve yakın ilişkiler kurma sözü vermiştir." (Yeni Demokrat, 12.11.1997)

Atina'da yayınlanan Eleftheros Tipos gazetesini, ABD Hava Kuvvetleri Akademisi öğretim görevlisi olan ve ABD Savunma Bakanlığı'na yakınlığı ile tanınan Thomas Far'in, "Mediterranean Quarterly" dergisinin son sayısında yayımlanan yazısının, Kıbrıs sorununda Holbrooke'un önderliğinde Amerikan yaklaşımının damgasını taşıdığını kaydetti. Yunan gazetesi, "Bu yaklaşımın NATO şemsiyesi altında gevşek bir konfederasyon kurulması ile "Kıbrıs Türk egemenliğinin" tamamen tanınmasını hedeflediği belirtildi...Gazeteye göre, güvenliğin garantörlüğünü BM Barış Gücü'nün yerini alacak olan NATO tarafından üstlenilmesi öngörülüyor ve İsviçre modelinde yeni bir konfederasyon anayasası hazırlanacak...Haberde ayrıca, ABD'nin Kıbrıs'ın önce NATO, ondan sonra AB üyesi olmasına yönelik arzusuna işaret ediliyor. (Mahi'den aktaran Kıbrıs, 20.11.1997)

Başkentteki güvenilir kaynaklardan elde edilen bilgilere göre, adada iki devletli bir yapının kurulması konusunda ABD ve bazı Avrupa ülkelerinden de olumlu sinyaller almıyor. Ankara hükümetinin inisiyatifi ele

alarak, daha etkin bir Kıbrıs politikası izlemeye başladığı bildiriliyor. Bu kapsamda KKTC, devlet olarak siyasal varlığı tanınmadan, GKRY ile görüşme masasına oturmayacak. Bunun paralelinde Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit'in KKTC Cumhurbaşkanı Denktas ile vardıkları anlaşma doğrultusunda Türkiye ile KKTC arasında "Özel bir ilişki düzenini" sağlayacak...Hükümetin bu konuda bazı "dış destekler" de sağladığı bildiriliyor. (Cumhuriyet, 11.1.1998)

Rum gazeteleri, Turkish Daily News ve Hürriyet gazetelerinde çıkan haberlere dayanarak, Türk diplomasisinin Lüksemburg kararından sonra benimsediği yeni siyaset-taktik çerçevesinde şimdi Kıbrıs sorununun 3 temel yönü üzerinde odaklaşmakta olduğunu savunuyor. Fileleftheros, "Türkiye: Federasyon Şu An İçin Rafta - Tanınma, Mülk Mücadelesi ve Toprak Konusunda Küçük Düzenlemeler İstiyor" başlıklı haberinde, iki ciddi Türk gazetesinin iyi bilgilili kaynaklara dayanarak, Türk diplomatlarının AB kararından sonra Kıbrıs konusunda sözünü etmekte olduğu yeni parametrelerin neler olduğunu izah ettiğini belirtiyor ve gazetelerin yazdıklarından kesitler yayımlıyor. Birlik, 21.1.1998)

Yunan Komünist Partisi (KKE) Genel Sekreteri Bayan Aleka Papariga, düzenlediği basın toplantısında şöyle konuştu: "Ege'nin bölünmesi ve Kıbrıs'ın taksimi'nin resmileştirilmesi konularında şu anda eksik olan bir imzadır. Yunan ve Türk Hükümetleri iç siyasi tüketim nedeniyle olduğu kadar prestij nedeniyle de buna karşı çıkmaktadırlar." (Kıbrıs, 20.2.1998)

Simerini gazetesine göre, Yunanistan'ın eski Başbakanlarından Konstantinos Mitsotakis, Yeni Elen Televizyonu (NET) ile yaptığı bir söyleşide, TC Başbakanı Mesut Yılmaz'ın, bir konuşmalarında kendisine Türkiye'nin Kıbrıs konusunda tek çözüm yolunun taksim olduğu sonucuna vardığını söylediğini iddia etti. Mitsotakis, bu sözler üzerine öfkelenildiğini ve Yılmaz'a "Türkiye'nin görüşü bu ise, sınırları düzenleyelim, çünkü silah zoruyla aldığınız bütün toprakları elinizde tutamazsınız. Ayrılalım ve Elen Tarafı AB'ye girsin" dediğini, ancak bunun bile Yılmaz'ı etkilemediğini de öne sürdü. (Kıbrıs, 5.2.1998)

Ünlü İngiliz dergisi "Economist" İngiliz Dışişleri Bakanlığı ve İngiltere'nin Kıbrıs Özel Temsilcisi Sir David Hannay'ın Kıbrıs sorununun çözümüyle ilgili düşüncelerinin Ada'da iki ayrı yönetim oluşturulmasını öngördüğünü iddia etti...Bu plan uyarınca Ada, iki ayrı yönetim, özel bir parlamento, iki özerk bölgeye ayrılacak. Zayıf bir merkezi hükümet dış politika, gümrükler, posta hizmetleri ve ortak para konularıyla ilgilenecek. Türkiye, Yunanistan ve İngiltere düzenlemenin garantörlüğünü üstlenecek ve herhangi bir tarafın yeni anayasayı ihlal etmesi durumunda gerekirse asker gönderebilecek. Barış Gücü kalacak ve Türk Kuvvetleri 30 binden 5 bine indirilecek.

(Kıbrıs, 24.2.1998)

BM Genel Sekreteri'nin Kıbrıs eski Özel Temsilcisi Hugo J.Gobbi, "Kıbrıs'ta çözüm taksim olabilir" dedi ve Rumlara "lütfen uyanın ve işi olurlarına bırakın" uyarısını yaptı. Gobbi, bu yöndeki görüşünü, Rum kesiminde İngilizce olarak yayımlanan Cyprus Mail'in "Editör'e Mektuplar" köşesine önceki gün gönderdiği yazıda dile getirdi. (Ortam, 27.2.1998)

Amerikan Merkezi tarafından adaya davet edilen ve Intercollege'de yapılan bir toplantıda konuşan ABD Barış Enstitüsü Program görevlilerinden Timothy Sisk, Kıbrıs sorununun birincil olarak bir iç çatışma olduğunu söyledi. Sisk'in, dinleyiciler tarafından, Kıbrıs'ın bir iç sorundan çok, bir dış sorun olduğunu kabul etmesi için kendisine yapılan uyarılara rağmen, görüşlerinde ısrar ettiği kaydedildi. Barış Enstitüsünün, Amerikan Kongresi tarafından finanse edilen ve uluslararası uyumsuzluklarla ilgilenen bir kuruluş olması, dinleyicilerin daha da şaşkınlığına yol açtı. Oysa aynı ay içinde Kıbrıs'ı ziyaret eden ABD Kongre üyesi Donald Payne, yaptığı bir konuşmada Kıbrıs sorununun bir dış saldırı olarak nitelemiş ve ABD'nin harekete geçme zamanının geldiğini söylemişti. ABD Dışişleri Bakanlığının nezaketiyle Kıbrıs'a getirtilen Amerikan profesörlerinin düzenledikleri "Uyumsuzlukların Çözümü" seminerlerinde, Kıbrıslı Rum ve Türk katılımcılara, Kıbrıs sorununun temelde bir iç sorun olduğu telkini yapılmakta ve Türk istilası, işgali, zorla uygulanan taksim ve onu izleyen etnik temizlik gözardı edilmektedir. Kongre Uluslararası İlişkiler Komitesi ile İnsan Hakları Komitesi'nin üyesi olan Payne ise, bu ayın başlarında adaya getirilip, uyumsuzlukların çözümü konusunda nasihatlar veren Amerikalı akademisyenlerden biri olan Sisk'in gerekçelerini tamamiyle ortadan kaldırmış bulunuyor. (Cyprus Weekly, 27.2.1998)

Haravgi "Avrupalı Taksim Tehlikesi" başlığı altında manşetten verdiği haberinde, Yunan Komünist Partisi Genel Sekreteri Aleka Papariga'nın önceki gün Yunan Meclisi'nde yaptığı konuşmada, Kıbrıs'ın Avrupa tipi taksim (Euro-Partition) edileceği konusunda ciddi uyarıda bulunduğunu yazıyor...Genel Sekreter, diplomatik entrikalardan ve her gün biraz daha paçavra haline gelmekte olan uluslararası hukuka değindi. Kıbrıs'ın AB'ne bölünmüş ve sorun çözülmeden katılacağını belirten Papariga, "Kıbrıs'ın Avrupa tipi bölünmesinden söz ediyoruz" dedi. (Yeni Düzen, 28.2.1998)

ABD Dışişleri Bakanlığı Koordinatörü Thomas Miller, düzenlediği basın toplantısında kendisine yöneltilen bir soru üzerine "Kıbrıs'ta federasyon çok zor bir hedeftir" dedi.

Rum gazeteleri, Thomas Miller'in, Denktas'a hiçbir suçlama yapmadan iki taraf arasındaki büyük uçurumdan dolayı Kıbrıs sorununun daha da zorlaştığını kabul ettiğine işaret ettiler ve ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan bir yetkilinin ilk kez federasyon konusunda kötümser konuştuğuna dikkati çektiler. (Kıbrıs, 28.2.1998)

Stalin, Kastro ve Paranoya Olmak

ABD'nin mevcut resmi siyaseti Küba yönetimidir. Gel gelelim ekonomi, siyaset ve olgular. Tüm bunlara rağmen Kastro'nun ve hükümetini barışçıl yöntemlerle düşürmek. Barışçıl dediğinde işte Küba'nın tüm dünya ile ilişkisini koparmak, onun dünya ile ticaret yapmasını önlemek, onun gerekli malzemeleri almasını vb. işler Irak'a, Libya'ya, Kore'ye yaptıkları türden işler. Bunlar yine de "barışçıl". Hiç değilse Kastro'yu öldürtme ve silahlı işgaller hazırlama siyaseti değil.

Gel gelelim bunların yalan olduğunu herkes biliyordu. Bu günlerde ise iyice açığa çıktı. Pis bir katil, kömünist düşmanı ve CIA ajanı, ve tabii ki Kübalı göçmenler Mafyasının üyesi olan Luis Posada Carilles'in yaptığı açıklamalar gazetelerde yer aldı. CIA ile mafya ilişkisi, CIA'nın bunlar üzerinden hazırladığı komplolar ve pek çok rezillik sergilendi. En son Küba'da patlıyan ve Avrupalı kişilerin de ölümüne yol açan bombaların da bunlar tarafından örgütlendiği açıklandı. Tabii ki Kastro'yu öldürme teşebbüslerinin hiç durmadığı ve bugünde sürmekte olduğunda dahil olarak.

Açıktır ki Kastro ABD'nin pek hoşlanmadığı bir devlet adamı ve Küba yönetimi ABD'nin devirmek istediği bir



askeri açılarından bakıldığında ne Kastro'nun, ne Küba'nın dünya kapitalizmini tehdit etmediği ve edemeyeceği de bilinen

aptallardır. Siyasette ise aptallık olmaz. İhanet ise olur.

Küba'nın başına gelenler ortada. Sorun Stalin ve Sovyetler birliği olduğunda her şey değişir. Stalin'in SB'nin ekonomik, siyasi ve askeri olarak dünya kapitalizmini tehdit ettiği, kömünizmi kapitalizmin kaçınılmaz alternatifi olarak ve büyük bir güçle ortaya koyduğu bilinen bir olgudur. Bu şartlarda emperyalist canilerin Stalin'in canını almak için her haltı yiyeceklerinden şüphesi olanın olsa olsa aklından zoru vardır veya onlar bu cani kapitalistlerin satlarında yer almaktadır. Stalin ve onun döneminin Sovyet yönetimi paranoya filan değildi. Kapitalist canavarların neyin nesi olduğunu gayet iyi bilen ve onlara karşı tedbirlerini alan komünistlerdi.

Hayvanlar canavarlar her türlü pislği yapacaklardır. Bunlardan her türlü pislği beklemeyen ve ona göre tedbirlerini almayanlar

Rio Tinto

Rio Tinto merkezi İngiltere'de olan bir maden şirketi. Dünyanın dört bir tarafında madenleri var. Geçen sene "sadece 1.2 milyar dolarlık kar etmiş. City (Londra'daki dünyanın kan emicileri) daha fazla kar etmesini beklermiş. Rio Tinto'nun faaliyet gösterdiği yerlerden birinde, Müslüman Endenozya'da, şirketini maden işletmelerinin çalışabilmesi için, madenin çalıştığı bölgedeki ahali yerlerinden sürülmüş. On iki kişi öldürülmüş. İki kişi 'kayıp' Müslüman Endenozya Rio Tinto'nun rahat çalışabilmesi için bölgeyi askeri bölge ilan edip askerlerle doldurmuş. Rio Tinto'ya karşı çıkan da öldürmüş. Hani derler ya kapitalist canavarların müslümanı hristiyanı yoktur. Onların Allahı paradır. Namıbya'da ise Rio Tinto'nun uranyum madeninde çalışanlar kansere yakalanıyorlarmış. Avusturalya'da ise Rio Tinto Avusturalya hükümetine sendika düşmanı kanunların yapımında ve parlemetodan çıkartılmasında yardımcı olmuş. İspanya'da iç savaş sırasında-hani o sıralar İngiliz hükümeti faşistlerle Cumhuriyetçiler arasında "tarafsızlık" politikası güttüğünü söylerdi. Rio Tinto'nun başındaki Sir Aucland Geddes hissedarlara yaptığı bir konuşmada Faşist Franko'yu öve öve bir hal olmuş. Bu Sir'in demesine göre Franko'nun hakimiyeti altındaki bölgelerde Rio Tinto'nun madenlerinde greve gtmek, ücret artışı istemek türünden işler yapan işçiler iştin atılıp kurşuna diziliyorlarmış. İşler tıkırında gidiyormuş.

Ve işte bugün iktidarda olan ve Dış Siyasetinde "insalcılığ"ı öne çıkaracak olan Emek Partisi Hükümetinin en üst adamları bu Rio Tinto ile doğrudan ilişkili. Ve de

Başbakan Tony Blair ve çok solcu Clare Short, Rio Tinto'nun rezilliklerini teşhir edeceklerine onun pislüklerini kapatmakla meşguller. Hem de Rio Tinto İngiltere'de İngiliz işçilerini de kanser hastalığına yakalattığı için mahkemeye çekilmişken.

Kapitalistin müslümanı hristiyanı yoktur. Hepsini de beş kuruş çıkarları için işçileri satarlar. Dahası öldürürler. Kapitalistin sosyalisti de yoktur. Daha

doğrusu yalancı türü hariç. Kendilerine sosyalist deyip de burjuvazi ve kapital önünde secdaye yatan rezil kepazelere kanarak biryere gidilmez. İşte İngiliz işçilerinin başına böyle sosyalistler tarafından getirilen pek çok belalardan birisi. İşçiler kendi davalarına kendileri sahip çıkmak zorundalar. Kendi partilerini kurmak için iş başı yapmak zorundalar.

Kahrolsun tüm kapitalistler ve onların uşakları.

ABONE OLMAK İÇİN BANKA MAKBUZU İLE BU KUPONU ALTTAKİ ADRESE GÖNDERİN

YILLIK ABONE TUTARI:KKTC: 1,800,000 TL-Türkiye: 2,000,000 TL -UK: £10

ADI, SOYADI:.....

ADRES:.....

Banka Hesabı: Kıbrıs Türk Öğretmenler Kooperatif Tasarruf Bankası
Hesap No: C 03443 -Güzelyurt

Adres:
Bekiroğlu İşhanı No: 1, MÜFTÜ ZİYAİ SOK. LEFKOŞA Mersin 10 - Türkiye
Tel-Fax: (Merkez) 0(392) 2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597

ADAMIZDAKİ İNGİLİZ ASKERİ ÜSLERİ MUTLAKA KALDIRILMALIDIR!

M.İLKER

İkinci Dünya Savaşı'nın bitmesi ardından, İngiltere'nin Orta Doğu'da karşılaştığı en önemli sorun, bölgedeki çıkarlarını sürdürebilmek için gerekli olan askeri üslerini koruyabilmektir. Başta Mısır olmak üzere, Orta Doğu'daki Arap halklarının yükselen ulusal kurtuluş mücadeleleri karşısında, Süveyş'te tutunamayacağını anlayan İngilizler, 1952 yılı sonunda buradaki askeri üslerini, o sıralarda sömürgeleri olan Kıbrıs adasına taşıma kararını almışlardır.

Daha 1948 yılı Mayıs'ında Lefkoşa'dan yayın yapmaya başlayan İngiliz FBS Radyosu yanında, ABD'ye ait Orta Doğu'daki radyo yayınlarını dinleme tesisleri ile Ash Shark-al Adna adlı Arapça yayın istasyonu, Kıbrıs'a aktarılmıştı. Mısır'da bulunan ve Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerin radyo yayınlarını izleyen ABD istasyonu da Mısır'dan Kıbrıs'a taşınmıştı.

O günlerde 50 milyon sterline mal olan ve 5 bin Kıbrıslının inşaatında çalıştığı Ağrotur ve Dikelya'daki askeri üs ve tesislerde, önce Kraliyet Hava Gücü (RAF) Komutanlığı görev yapmış, daha sonra 1954'de İngiltere, Süveyş Kanalı'ndan çekilme kararı alarak, Orta Doğu'daki Kara ve Hava Kuvvetleri'nin Genel Karargahını buraya taşımıştı.

İngiliz yönetiminin başladığı 1878 yılından bu yana, Kıbrıs'ta ilk defa 1948'de bir konsolosluk kuran ABD, bölgedeki İngiliz egemenliğini de yavaş yavaş devralmaktaydı. 1948'de Filistin'den geri çekilen İngiltere'nin elinde kalan Doğu Akdeniz'deki tek toprak parçası, Kıbrıs adasıydı.

ÜSLER TAM BAĞIMSIZLIĞA ENGEL

1955 yılına gelindiğinde, Kıbrıs'taki askeri üsler, İngilizlerin CENTO'daki esas gücünü oluşturmuyordu. Kıbrıslı Rumlar tarafından İngiliz sömürge yönetimine karşı aynı yıl başlatılan ve Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanmasını (enosis'i) amaçlayan EOKA hareketi, ABD tarafından hoşgörü ile karşılanmıştı.

ABD Dışişleri Bakanı Dulles, "Kıbrıs'tan İngilizler çekildiği takdirde komünistler adayı alır" derken, İngiltere Sömürgeler Bakanı Hopkinson da parlamentoda yaptığı bir konuşmada şöyle diyordu:

"Bu her zaman öyle bilinmelidir ki, özel konumları nedeniyle İngiliz Uluslar Topluluğu'na dahil olan bazı önemli bölge halkları, hiçbir zaman tam bağımsızlık elde etmek için ümitli olmamalıdır."

ABD, 1955-59 döneminde, İngiltere'nin Kıbrıs'tan ayrılmasını hızlandırmak için ona baskıda bulunurken, İngiltere de 1958 yılında geleneksel "böl-yönet" politikasını tırmandırarak, adada yaşayan Türk ve Rum toplumlarını birbirine düşürmek için elinden geleni ardına koymuyordu.

Adanın kan gölüne çevrilmesi karşısında nihayet ABD, Rumların enosis, Türklerin de taksim isteklerinden geçici olarak vaz geçmelerini sağlayarak, Kıbrıs'a bağımsızlık verilmesi ve her iki toplumun birlikte yönetecekleri bir Kıbrıs Cumhuriyeti devletinin kurulması kararını taraflara kabul ettiriyordu.

Adayı iki toplum arasında taksim etmeyi başaramayan İngiltere, 1960 yılında imzalanan Zürih ve Londra Andlaşmaları ile bu kez Kıbrıs halkı ile kendisi arasında taksim ederek, Ağrotur ve Dikelya'daki 99 mil karelik iki egemen üs bölgesine çekiliyordu.

Kendileri birer NATO ülkesi olan İngiltere, Yunanistan

ve Türkiye, 16 Ağustos 1960 günü kurulan yeni Kıbrıs Cumhuriyeti'nin karmaşık anayasasının garantörleri olarak ilan edilmişti. İngiltere, adanın çeşitli yörelerinde tatbikat yapma, yollarını kullanma hakkını elde ederken, Türkiye ile Yunanistan da bağımsız olduğu öne sürülen yeni devletin toprakları üzerinde, sırasıyla 650 ve 950 kişilik birer alay asker bulundurma hakkını kazanmıştı.

Doğu Akdeniz'de tarafsız bir dış politika izlemeye başlayan Kıbrıs'taki yeni devlet, Temsilciler Meclisi'nde Komünist Parti'ye mensup üyelere sahipti.

Devleti yıkmayı amaçlayan enosisçiler ile taksimcilerin neden oldukları Aralık 1963 olayları, adayı kendi strateji çemberi içine almak için sabırsızlanan NATO'yu harekete geçirdi. İngiltere, 1964 yılı başında üslerdeki 7 bin askeri personele ek olarak, Libya'dan 350 kişilik bir bölüğü adaya sokmayı başardı. Adayı bir savaş ocağı haline getirenler, kendi askeri üsleri ile Amerikan dinleme tesislerini güvence altına almak istiyorlardı.

Kıbrıs Temsilciler Meclisi, 1964 Temmuz'unda İngiltere'nin adaya getirilen Birleşmiş Milletler Barış Gücü'nden çekilmesini talep ederken, Cumhurbaşkanı Makarios da, NATO askerlerinden oluşan bir Barış Gücü'nü



Amerikan 6. Filosu'na bağlı, tam donanımlı 1500 deniz piyadesi ve paraşütçü yerleştirildi. Sina yarımadasının askersizleştirilmesini denetlemek amacıyla getirilen U-2 uçakları ise, Doğu Akdeniz'de casusluk uçuşları yapmakta kullanılmaktaydı.

1974 öncesinde yasal Makaryos hükümetini devirmek üzere kurdurulan EOKA-B örgütü, silah ve cephanesini İngiliz üsleri üzerinden sağlamaktaydı. Sonunda CIA

bağlantılı faşist Atina cuntası eliyle Makaryos'a karşı bir darbe düzenlenmiş, ardından da binlerce ilerici-yurtsever Rum katledilmiş, tutuklanmıştı.

5 gün sonra Kıbrıslı Türkleri korumak gerekçesiyle adaya askeri bir müdahalede bulunan "garantör ülke" Türkiye, adayı ikiye bölme planını gerçekleştirmiş oluyordu. Savaş sırasında Karlıdağ tepesindeki Amerikan radar tesisinde sıkı güvenlik önlemleri alınmış ve taksim çizgisi çekilinceye kadar üslerde güya eğitim görmekte olan 2600 kişilik tam donanımlı İngiliz askeri gücü alarmda bekletilmişti.

İngiliz üssü Ağrotur'a sığınmış olan bir grup Kıbrıslı Türkün geri evlerine dönmelerine izin verilmemiş ve Adana üzerinden taksim çizgisinin kuzeyine taşınmaları sağlanmıştı.

1983 Eylül'ünde Lübnan'daki yurtseverler ile Filistinlilere karşı çarpışan

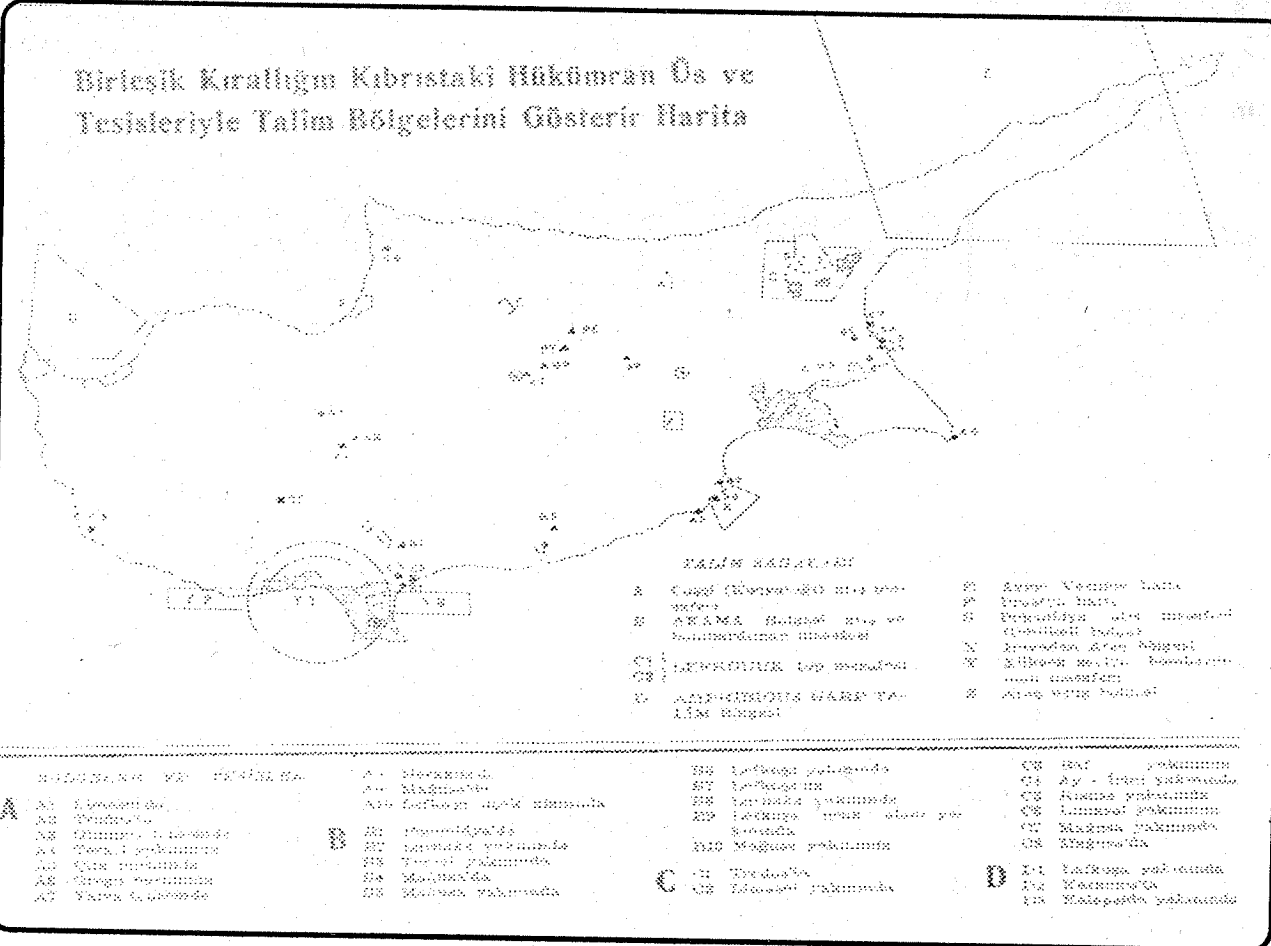
İsrail askerleri ve Falanjistlere yardım malzemesi taşımada kullanılan İngiliz üslerinden halen 4 NATO ülkesi yararlanmaktadır. 1991 yılında Irak'a karşı düzenlenen "Çöl Harekatı"nda da bu üslerden yararlanılmıştı.

Nükleer ve kimyasal silahların da depolanmış olduğu Ağrotur ve Dikelya üslerinde, 1500'ü hava gücü ve 2300'ü kara gücü olmak üzere, toplam 10 bin İngiliz askeri ve sivil personel ile bunların aileleri barınmaktadır. Dikelya'daki çok gizli haberleşme merkezi, İngiltere'deki Cheltenham merkeziyle bağlantılıdır.

Gerek Kıbrıs halkına, gerekse bölge halklarına karşı 40 yılı aşkın bir süredir kullanılan İngiliz askeri üsleri, bir an önce kaldırılmalı, bu bölgeler üzerindeki İngiliz egemenliğine son verilerek, üs bölgeleri ada halkına geri verilmelidir.

Kıbrıs'ın askerden arındırılmasıyla birlikte, İngiliz egemen askeri üslerine son vermek, Kıbrıs'ta kalıcı barış ve bölge barışı için kaçınılmazdır.

Birleşik Krallıkın Kıbrıs'taki Hükûmetin Üs ve Tesisleriyle Talim Bölgelerini Gösterir Harita



reddettiği gibi, Kıbrıs'ta NATO'ya askeri üs verilmesini öngören ABD planını reddediyordu.

12 Ekim 1964 günü İngiliz hava üssü Ağrotur'a yakın Leymosun'da, bağımsızlığın kazanılmasından bu yana en büyük kitle gösterisi düzenlenerek, İngiliz askeri üslerine karşı bir barış yürüyüşü yapılmıştı.

ÜSLER BÖLGE HALKLARININ ÇIKARINA DAKTERS DÜŞÜYOR

Kıbrıs'taki İngiliz radar üsleri, 1967 ve 1973'deki Orta Doğu savaşlarında Araplara karşı kullanılan İsrail uçaklarını yönlendirmede kullanıldı. Kıbrıs hükümetinin iradesi dışında Ağrotur'daki yeraltı hava alanından kalkan Amerikan ve İngiliz uçaklarının, kurulan hava köprüsü ile İsrail'e yardım malzemesi taşınması, yine Kıbrıs'taki barış güçlerinin tepkiyle karşılandı.

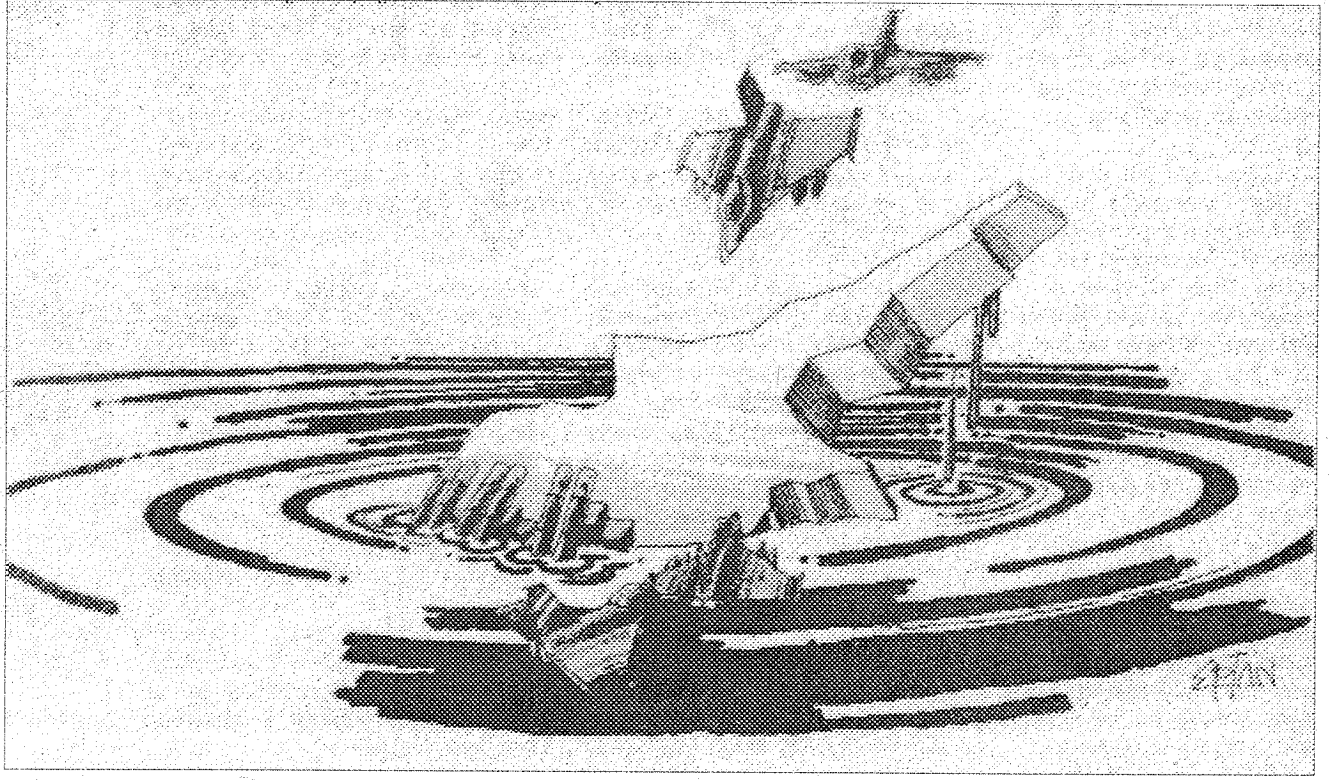
Nisan 1974'de Süveyş Kanalı'ndaki mayınları temizleme gerekçesiyle Kıbrıs'taki İngiliz üslerine

15-20 Temmuz Londra'da Tartışıldı

KSG Londra - Londra'da Day-Mer binasında "Kıbrıs'ın Dünü Bugünü ve Çözüm Önerileri" adlı panelde KSG Londra Bürosu, KSG'nin Kıbrıs sorunu ile ilgili görüşlerini geniş kitlelere anlattı.

15-20 Temmuz 1974 olaylarının 24 yıl sonra yarattığı sonuçlar değişik örgütler tarafından tartışıldı. Day-Mer sözcüsü, emperyalizmin Kıbrıs halkının etrikalarla nasıl bölündüğünü, Kıbrıs'ta Türk hakim sınıflarının kontrgerilla aracılığı ile Kıbrıs'a 1950'lerde eleman ve araç gönderdiğini, Türk milliyetçiliğini nasıl körüklediğini ve Yunanistan, ABD ve İngiltere ile anti-komünizm konusunda anlaşmalarını ve bu ortak yanla Kıbrıs'ı bölmek için nasıl planlar yaptıklarını anlattı. Bugün ise Kıbrıs'ta bir savaş rüzgarı estirildiği ve bunun için de Türkiye'de yeni askeri havaalanı açıldığını söyledi.

Panelde söz alan KSG temsilcisi, Kıbrıs'ın emperyalist bir sistemin parçası olduğunu ve değişik emperyalist gurupların Kıbrıs'tan çıkarları olduklarını ve bu çıkarlar uğruna karşılıklı katliamlar düzenlediklerini ve bu çıkarların bugün uzlaştırılabilmesinin hemen hemen mümkün olmadığını, emperyalistlerin ancak Kıbrıs işçi ve emekçilerini katletme konusunda anlaşabileceklerini söyledi. Bugün eğilimin adada silahlanma ve karşılıklı savaş tehdidi olduğunu da vurgulayan KSG temsilcisi, bu



savaş için Türk ve Yunan milliyetçiliğinin daha da körüklendiğini, işçi ve emekçilerin emperyalist güçlerin ve burjuvalarının siyasetleri peşinde gittiğini söyledi. Bu durumun devam ettiği sürece Kıbrıs Sorunun devrimci veya barışçıl bir çözüme ulaşamacağını, Kıbrıs'ta bir anlaşmanın

ancak 1960 antlaşması gibi büyük emperyalistlerden birinin dayattırması ile olabileceğini belirtti. Tüm bunlar dikkate alındığında, Kıbrıs Sorunun çözümünün devrim sorunu olduğunu, büyük burjuvazinin ve emperyalizmin iktidarına son verilmesi ile ele alınması gerektiğini vurguladı. Bunu da başarabilecek olanın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ve onun programı olduğunu anlattı. Böyle bir çalışmayı yapan Kıbrıs işçi ve emekçilerinin kendi siyaseti etrafında bağımsız örgütlenmesi gerektiğini de vurguladı.

Panelde söz alan Forum temsilcisi Nikos Trimiklinodis, Kıbrıs'ta Kıbrıslı Türk ve Rumların eskiden beraber barış içinde yaşadığını ve ortak sendikalarda örgütlendiklerini anlattı. Kıbrıs Sorunun emperyalizmin yarattığını ve emperyalizim konusunda bakışının berrak olduğunu fakat yine de Kıbrıs Sorununun çözümünün 1977 ve 1979 doruk anlaşmaları temelinde federal bir çözüm istediğini anlattı.

Londra Kıbrıslı Devrimciler Örgütü adına söz alan Hamza İrkad, Kıbrıs tarihinden örnekler vererek Kıbrıslı müslüman ve hristiyanların nasıl beraber hareket ettiklerini anlattı. TMT ve EOKA'nın milliyetçilikle Kıbrıs halkını böldüklerini ve bugüne gelindiğini vurgulayan İrkad, Kıbrıs'ta Federal bir çözümden yana olduğunu fakat federal çözümün herkes için başka başka anlam taşıdığını da söyledi. Kıbrıs'ta sınıfsal mücadelenin olmadığını söyleyen İrkad, Kıbrıs'taki duruma karşı Türkiyeli devrimci örgütleri eyleme çağırdı.

"Harika" Rum Yazara Yanıt

(1. sayfadaki devam)

yani faşist Yunan darbesini yaklaşımlarıyla onaylıyor. Bu tavır anavatanı (Yunan anavatanı) şoven, ırkçı bir tavrıdır.

KSG olarak bizler ABD'nin ikiye bölünmüş sömürgeci politikalarını, Türkiye'nin yayılmacı politikalarını protesto ederken aynı zamanda Yunanistan'ın ve burjuvazisinin saldırgan, yayılmacı politikalarını da protesto ediyoruz. Adada üsleri ve askeri varlığı olan İngiltere'ye tek söz etmeyen yazarımız "çoğunlukta olan" Rumların (aslında Rum burjuvazisinin) borazanlığını yapmaktadır. Oysa sorunu çözecek olan ada halkıdır; Rum, Türk emekçileridir.

Bu yaklaşımda azınlık-çoğunluk yoktur. Sınıfsal perspektif vardır. Çözüm, burjuva ulusal perspektifler değil, anti-emperyalist ve anti-anavatan siyasetleridir.

Bu olgular ışığında, bay yazarın kendisi de "Harikalar Diyarında" yaşamaktadır. "ABD'ye ve TC'ye vuracağım" derken AB'ye ve Yunanistan'a sığınmaktadır. Bu tavır bay yazarı mahkum etmektedir. 15.5.98 tarihinde Cyprus Weekly'de çıkan bu görüşler Kıbrıs Halkı'nın mücadelesine bir katkıdan çok ciddi zarar vermektedir. Bu görüşlerden Faşist EOKA-B, Kilise ve Faşist Burjuvazi mutlu olabilir. Rum ve Türk emekçileri ise bu görüşlere düşmandır.

GERÇEK

SELİM KURTULUŞ

"Kör olanlar, Görmez bu hali"

Pir Sultan Abdal'ın şu dörtlüğü halkımızın halini ne de güzel anlatıyor:

**Kandil geceleri,
Kandil oluruz.
Kandil'in içinde,
Fıtil oluruz.
Fakat kör olanlar,
Görmez bu hali.**

Kandile ihtiyaç duyulan "karanlık gecelerden" burjuvazi rahatsız olmaz. Karanlığı aydınlatan fıtilin yanmasına katkı koyanları uşaklar sevmez. Karanlıktan rahatsız olanlar ise kör, sağır görmez görmez bu hali. İşte ülkemizde durum bu.

Halk yığınlarının ve ülkenin gerçek sorunları ile kör, sağır olan sorunları çok farklı. Israrla bu fark korunmak isteniyor.

Geçen ay bir yerel seçim yaşadık. CTP hezimete uğradı. TKP, Lefkoşa'da 4. sıradan 3. sıraya çıkmanın "mutluluğu" ile avunuyor. YKP ise belirsiz tavrını sürdürüyor.

Karanlığı yaratanlar ise son kalan kandilleri de söndürme telaşında.

TC Genelkurmay Başkanı gelir-gider. Başbakanı gelir-gider. Cumhurbaşkanı gelir-gider. Şükranlar havada uçuşur. Protokollar imzalanır. 81. il olduğumuz "müjdelendir". Bizim "kör dostlarımız" görmez bu hali.

Şimdi ise Kasım'da yapılacak "parlamento seçimleri" için "kör dostlar" bildik körlüklerini sürdürüyorlar. Halk adına, halkla ülkemizde barış, demokrasi ve egemenlik için mücadele niyetleri varsa bıraksınlar bu kör numaralarını. Birer kandil olsunlar. Bizden açık çağrı... Geliniz her yerde örgütlü birer kandil olalım. Olalım ki bu lanet karanlığı yırtalım. Aksi halde "siz kör dostlar" da karanlığa hizmet eden birer figüran kalacaksınız.

Bu çağrıya kulak verin: Kasım'da neyin seçimini yapacaksınız? Meclis'te kimin iradesini savunacaksınız?

Sonuç olarak ya ihanet edeceksiniz ya da kandil olacaksınız.

Seçim sizin.

Başyazı

(1. sayfadaki devam)

şu gerçek vardır ki, ister il densin ister sömürge densin,

Kuzey Kıbrıs, yalnız ekonomisiyle değil, askeri, siyasi, sosyal, kültürel v.s. yaşamın tüm alanlarında ve bu alanlardaki tüm yozlaşma ve kokuşmuşluğu ile birlikte T.C.'ne ilhak edilmiştir, Kıbrıslı Türk halkın iradesine ve istemlerine karşı.

Demirel'in demecinden birkaç gün sonra Denktaş, Cumhuriyet gazetesine verdiği mülakatta muhalefet partilerinin Kıbrıs sorunu konusunda geldikleri çizgiyi olumlu olarak niteledi. Yani, "emekten yana", "solcu" muhalefet partileri Denktaş'ın dümen suyuna girdiler. Böylelikle aralarında herhangi bir fark kalmadı! Aslında bu da yeni, bilinmeyen birşey değildi.

Durumlar böyle iken, tüm partiler harıl harıl yıl sonuna doğru yapılacak olan seçimlere hazırlanıyorlar. Geçtiğimiz ay gerçekleştirilen yerel seçimleri ciddi ciddi değerlendirip yeni taktikler geliştirmeye çalışıyorlar. Hele elinde tuttuğu belediyeleri kaybeden "solcu" ve "emekten yana" CTP'nin hali bir alem! Takke düşmüş, kel görünmüştür. Halk, CTP'nin diğer partiler gibi, Kuzey Kıbrıs'ta var olan sömürge sisteminin bir partisi olduğunu, statükocu bir parti olduğunu görmüştür. Sözde ve söylemde "ilerici, solcu v.s." ancak eylemde en sağcı partilerle aşık atabilen bir parti olduğunu görmüştür.

Halkımızın yerel seçimlere bile - yerel seçimlerin demokrasi anlayışı bakımından genel seçimlerden farklı olduğu söylenir - göstermiş olduğu vurdum duymaz tavır, artık kendi iradesinin hiçbirşey ifade etmediğini, esas yönetimin T.C. egemenlerinin elinde bulunduğunu anladığının açık ifadesidir. Halkımız, birbirinden farklı olmayan partiler arasında yapılacak bir seçimin, bir sömürge idaresinde hiçbirşeyi değiştirmeyeceğini ve hiçbir zaman kendi iradesinin yönetime yansımayaacağını çok iyi bilmektedir.

Kıbrıslı Türk halk kendi iradesinin egemen olduğu özgür ve demokratik bir düzene layıktır ve bunun özlemine çekmektedir. Kendi iradesi dışında gerçekleştirilen vilâyetleşmeye de, sömürgeleşmeye de karşı çıkacaktır ve mücadele edecektir. Önünde başka çıkış yolu kalmamıştır. Bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi için yürütülecek mücadelenin temel aracı Anti-faşist, Anti-emperyalist Birleşik Cephe'dir. Kendi iradesi de ancak ve ancak Cephe Hükümeti'nde hayat bulacaktır.

Londra'da 'Sosyal Adalet Yürüyüşü' Yapıldı

KSG Londra- Londra'da Sosyal Adalet Yürüyüşü, Merseyside Liman İşçi Temsilcileri Komitesi tarafından düzenlendi. Bu yürüyüş, sendikal hakların kısıtlanmasına işçilere yapılan saldırılara karşı, grevci işçileri mücadelelerinde yalnız bırakan bürokrat sendika temsilcilerini lanetlemek için, yabancı işçilerle yerli işçilerin elele çalışmasını desteklemek, evsizlerin konut sorununu çözümlmek için düzenlendi. Beşbin işçinin katıldığı bu yürüyüş, Londra'nın merkezinde yapıldı.

Yürüyüşten sonra yapılan toplantıda, Liverpool İşçi temsilcileri, Kıyıboyu Kadınları Temsilcisi, Londra Tekstil İşçi Sendikası temsilcisi, Londra'da Kampüs işgali yapan öğrencilerin temsilcisi İşçi Partisi hükümetinin sermayenin koruyuculuğunu yapmasına karşı ve haklı davalarını anlatan konuşmalar yaptı. Bunun yanında, Hillsborough Stadyumunda evlatlarını ve yakınlarını yitiren aile temsilcisi de konuşma yaptı. Aile temsilcisi, polislin neden olduğu bu katliamın, devlet ve yargı tarafından örtbas edilmeye çalışıldığını ve bunun yerine devletin gençleri suçladığını da söyledi.



SON DAKİKA

Elimize son dakika ulaşan bir faks haberine göre "Güzelyurt bölgesinde bir grup ülkücü faşist bölgedeki yurtsever devrimcilere karşı silahlı saldırı tezgahlıyorlar."

Haberde ayrıca, faşistlerin Türkiye'den tetikçi ve silah getirttiklerini de iddia edip tüm yetkilileri duyarlı olmaya ve göreve çağırıyor.

İlginç olan, 23 kuruluşa fakslanan bu haberle birlikte, aynı sabah (29 Temmuz 1998) BİRLİK gazetesinde gazetemize karşı tam bir "Haçlı Seferi" kampanyası başlatmış olmasındır.

Faks haberini olduğu gibi yayınlıyoruz:

ÜLKEMİZ KAMU OYUNA

Gelişen faşist tehditlerin vardığı boyutlar ürkütücüdür. Elimize ulaşan ciddi istihbarat bilgilerine göre Kuzey Kıbrıs'ın Güzelyurt bölgesinde bir grup ülkücü faşist bölgedeki yurtsever devrimcilere karşı silahlı saldırı tezgahlıyorlar.

Türkiye'den silah temin edip tetikçi getiren faşistlere karşı tüm yetkilileri duyarlı olmaya ve göreve çağırıyoruz.

YENİDÜZEN GAZETESİ	2253240
AVRUPA GAZETESİ	2274585
KİHRIS GAZETESİ	2252934
YENİ ÇAĞ GAZETESİ	2271476

KIBRISTA SOSYALİST

GERÇEK GAZETESİ 2282293

LONDRA TOPLUM POSTASI 2271782

KTÖS 2283870

YKP 2271476

KOOP-SEN 2287765

KTAMS 2285719

KTOEÖS 2288648

PETROL SEN 3832666

TEL-SEN 2287831

DEV-İŞ 2286463

GÜÇ-SEN 2276220

VET-SEN 2280600

BES 2274289

ÇAĞ-SEN 2285430

SMP 2282758

GİAD 2278778

DR. DERVİŞ EROĞLU 75281

SERDAR DENKTAŞ 2287130

Raslantı mı, yoksa menfur bir provakasyon planı mı? Birşey söylemek için biraz erken, ama bilinen bir gerçek

"ÜLKEMİZ KAMU OYUNA"

(1. sayfadan)

varsa Ülkü Ocaklı faşistlerin Güzelyurt bölgesinde yıllardır yöre halkını örgütlemeye çalıştıkları halde arzuladıkları başarıyı elde edemedikleri ortadadır ve buna en büyük neden olarak da bölgedeki yurtsever, demokrat ve sosyalistleri gördükleri de bilinen bir gerçektir.

Özellikle son olarak Yukarı Bostancı'da yer alan olayları ve uğradıkları hezimetli hazmedemeyen bu eli kanlı faşistlerin faksta belirtildiği şekilde bir hazırlık içinde olmaları gayet mümkün.

Bu eli kanlı faşistler şunu iyice bellesinler ki; 2. bir Kutlu Adalı olayı tezgahlayabilirler, ama yaptıkları kesinlikle yanlarına kalmayacak, Kıbrıs halkından gerekli karşılığı mutlaka göreceklerdir.

İşte BİRLİK gazetesinin hedef gösterici yayınından bazı örnekler. Varın BİRLİK'in ve UBP'nin düşünce ve basın özgürlüğüne verdiği değeri siz ölçün:



BİRLİK gazetesi bizlerin nasıl Türk olduğumuza, ve KKTC'de yerimizin olmadığına da karar vermiş anlaşılan. İşte bizleri hedef gösteriyor: BUNLARIN KKTC'de YERİ YOK, TEMİZLEYİN BUNLARI...

ANKA KUŞU A.SAVAŞ

KAÇABİLENE AŞKOLSUN!

Işık Kitabevi 11. Kitap Fuarı Etkinlikleri çerçevesinde ilginç bir konu ele alındı.

5-18 Temmuz tarihleri arasında her değişik konuşmacıların yer aldığı paneller dizisinin konusu 'KAÇMAK' idi.

13 gecede 21panelistin görüşlerini sunması, diğer bir deyişle 'nasıl kaçtıklarını' açıklamaları oldukça ilginçti. İlginçliğin de ötesinde insan beyninin sınırlarını zorlayan, düşündürten; düşündürdükçe de çeliştiren müthiş bir etkinlikti.

Işık Kitabevini kutlarız.

Panelistlerin çoğu 'Kaçmak' ı olumsuzluk olarak ele aldılar. Yılgınlıktır, bezgınlıktir dediler. Toplum olarak yıldık, bezdik... hep beraber kaçıyoruz, bittik, tükendik dediler.

Kimileri ise, 'Kaçmak' olmasa 'KALMAK' da olmazdı diyerek felsefi açıdan bu iki zıt eylemin birlikte varolma zorunluluğunu hatırlatıp düşünüldüğü kadar da olumsuz olmadığını savundular. Onu olumsuz ilan etmek yerine, 'KAÇIŞ'tan ve 'KAÇAN'lardan, özellikle de gençlerden öğrenilecek çok şeyler olduğunu ortaya koydular.

Panelistlerin en ilginç, bizce Ali Nesim Haca idi. O, " Keşke yeterince kaçabilsek, bu bozuk sistemin bize dayattığı kölece boyun eymek yerine, kaçabilsek" diyerek verili koşullara, resmi ideolojiye, dayatmalara, sürü psikolojisine karşı isyanını dile getirdi.

Hiç de haksız değil bizce Ali Nesim Hoca.

Esas kaçanlar, O durur gibi, kalır gibi görünenler değil mi, aslında?

Hele, panelist Tamer Öncül'ün aydın anlayışı...

'KAÇMAK'ın dikası değil mi?

Öncül aydının halkla bütünleşmemesi gerektiğini, aksi takdirde aydın olamayacağını savunurken kaçmıyormuydu aslında?

Halkla bütünleşmeyecek aydına "yılan" bile dokunmaz.

"Yılan"ın dahi dokunmadığına da aydın denemez herhalde.

Aydın halk için, halkla beraber değilse ne işe yarar ki?

Kendini halkın üstünde, halkın erişemeyeceği yerlerde görenlerin; halktan 'KAÇAN'ların ne halka ne de kendilerine bir yararı dokunacağına inanmıyoruz.

FAŞİST TEHLİKEYE KARŞI ÇIKMA ZAMANIDIR!

ÖNCE KOMÜNİSTLERİ
TOPLADILAR,
SES ÇIKARMADIM...
SONRA DEMOKRATLARI,
YİNE SES ÇIKARMADIM...
ARDINDAN SIRA BANA
GELDİĞİNDE,
SES ÇIKARACAK BİRİ
KALMAMIŞTI...

DEMEMEK İÇİN
PROTESTONU YÜKSELT.

Çevre Talanı Tam Gaz

● Yokedilmeye çalışılan sadece çevre değil, dolayısıyla Kıbrıs Türk halkıdır

Ülkemizde halkımız yaşanacak siyasi ortamı mumla ararken, yaşanacak doğal ortamı da artık resimlerde görecektir.

Zaten kurak ve çorak olan ülkemiz doğası yangınlarla çöle döndürüldü. 1974'de büyük oranda yanan ormanlar yeşermeden 3 yıl önce yeniden kül olmuştu.

Geçtiğimiz ay yine büyük bir orman yangını Yeşilirmak yöresini cehenneme çevirdi. 40 bin dönüm ormanlık, fidanlık arazi ve bahçeler kül oldu. Hiç bir ciddi hazırlığı olmayan devlet bu yangında da aciz kaldı. Apar-topar açıklama yapan yetkililer "bölgenin temizlenip, yeniden ağaçlandırılacağını" açıkladılar. Milyarlarca liralık zarar, yeniden dikim ihaleleri ve 3-5 yıl sonra yeniden yangın ve yokoluş... İşte devlet ciddiyeti.

Yangınlarla tahrip olan doğamız, devletin verdiği



izinlerle çalışan taş ocakları ile iyice tahrip oldu. Ülkemizin birçok bölgesinde (Karpaz, Kırıkkale, Serhatköy) devlet izniyle taş ocağı işletenler doğayı, çevreyi talan etmektedirler. Bu durum konusunda görüşüne başvurulmuş Meclis Başkanı Hakkı Atun "ülkemizde ardı arkası kesilmeyen yangın felaketinin yanında bir de doğa katliamı yaşanması üzüntü vericidir" dedi. Tam "anamızı belleyen kadı, kime anlatırız halimizi" misali...

Yangınlarla ormanlar, taşocaklarıyla çevre tahrip edilirken tarihi mirasımız da 24 yıldır talan edilmektedir. Soyulmadık tarihi eser kalmadı. Son olarak geçtiğimiz ay Salamis Harabeleri'nde binlerce yıldır duran tonlarca ağırlıktaki dev



"NÜKLEER DENEMELERLE DEPREMLER ARASINDA BİR İLİŞKİ VAR MI?"

Hindistan'ın, 11 ve 13 Mayıs günü yeraltında beş atom denemesi gerçekleştirmesinden sonra, Pakistan da misilleme olarak 28 Mayıs günü yeraltında beş nükleer deneme gerçekleştirdi. Birbirine düşman iki komşu ülkenin gerçekleştirdikleri atom denemeleri sonrası, Afganistan'da, Çin'de ve Japonya'da depremlerin olması; nükleer denemeler ile depremler arasında bir ilişkinin olup olmadığı sorusunu gündeme getirdi.

Nükleer denemelerle depremler arasında ilişki olup olmadığı sorusunu cevaplamadan önce bazı örnekler vermek istiyoruz.

15 Mayıs 1995: Çin yeraltında bir nükleer deneme gerçekleştirdi.

27 Mayıs 1995: Çin'in gerçekleştirdiği nükleer denemeden 7 gün sonra, Rusya'da Richter ölçeği ile 7.5 şiddetinde bir deprem oldu. Rusya'da meydana gelen bu en büyük depremde 2 bin kişi yaşamını yitirdi.

5 Eylül 1995: Fransa Güney Pasifikte Mururoa adası açıklarında bir nükleer deneme gerçekleştirdi.

1 Ekim 1995: Fransa ikinci denemesini Fangataufa adası açıklarında gerçekleştirdi. Deneme Richter ölçeği ile 5.5 şiddetinde bir sarsıntıya yolaçtı.

7 Ekim 1995: Endonezya'nın Sumatra adasında meydana gelen, Richter ölçeği ile 7 şiddetindeki depremde yüzlerce kişi yaşamını kaybetti.

9 Ekim 1995: Güney Kore'de Richter ölçeği ile 3.5 şiddetinde bir deprem meydana geldi.

11 Mayıs, 13 Mayıs 1998: Bu günlerde Hindistan yeraltında beş nükleer deneme gerçekleştirdi.

28 Mayıs 1998: Pakistan, Hindistan'a misilleme olarak yeraltında beş nükleer deneme gerçekleştirdi.

30 Mayıs 1998: Afganistan'da meydana gelen 7.1 şiddetindeki depremde binlerce kişi yaşamını kaybetti.

30 Mayıs 1998: Çin'de 3 şiddetinde deprem meydana geldi.

1 Haziran 1998: Japonya'da Richter ölçeği ile 5.9 şiddetinde deprem meydana geldi. (3.6.98 Cumhuriyet.)

heykeller çalındı. Bu heykellerin uzağa taşınamayacağı düşüncesiyle yapılan aramalarda heykeller aynı bölgede

kuma gömülü olarak bulundu. Fakat Kanakarya mozaikleri, ikon müzeleri, St. Barnabas baskını, Cambulat Paşa Türbesi soygunu v.b. örtbas edildi. Yetkililer bu soygunlar hakkında en ufak bir ilerleme gösteremedi. Binlerce yıllık tarihi miras da 24 yılda talan edildi.

Sonuç olarak tarihi mirasına, toprağına, doğasına, kimliğine yabancılaştırılıp soğutulan bir halk yığını yaratmak için her yol deneniyor.

yeni dünya için

ÇAĞRI

gazetesinin Temmuz sayısından alınmıştır.

Gerçekleştirilen nükleer denemeler sonrası, depremlerin olması tesadüf değildir. Her nükleer deneme belli oranlarda sarsıntıya yolaçmaktadır. Bu sarsıntılar da, denemelerin gerçekleştirildiği yerlere yakın yerlerde depremlere yolaçmaktadır. Nükleer denemelerden bağımsız deprem olgusu vardır. Depremlerin esas nedeni yer kabuğu altında, enerji birikimlerinin patlamalarından, yeraltında çeşitli hareketlerden kaynaklanmaktadır. Depremlerin esas nedeni budur. Yukarıda verdiğimiz örneklerin de gösterdiği gibi nükleer denemelerle, çeşitli ülkelerde olan depremler arasında bir ilişkinin olduğunu düşünüyoruz. Bu bağlamda şu denilebilir: denemeler sonrası olan depremler, doğal diyebileceğimiz depremler değildir. Bu depremlerin esas nedeni nükleer denemelerdir. Burjuvazi ve onun satın aldığı bilim adamları nükleer denemelerle, depremler arasındaki ilişkiyi reddetmektedirler. Onların bu ilişkiyi reddetmeleri sistemlerinin çıkarları gereğidir. Sürekli daha fazla kâr üzerine kurulu bu sistemin, sürekli silahlanması, nükleer silahlara sahip olmak için çabalamaları sahip olanların ise denemeler yapmaları bu sistemin doğası gereğidir.

Emperyalist dünya sistemi, dünya nüfusunun çoğunluğunu oluşturan işçiler, emekçiler açısından bir barbarlık düzenidir. Bu düzen, yoğun sömürü yanında, haksız savaşlarla, doğanın talanı ile, faşizm ve ırkçılıkla, erkek egemenliği ile 'büyük insanlığın geleceğini de karartmaktadır.

Geleceği şekillendirmek, emperyalizmi mezara gömmek işçilerin, emekçilerin mücadelesi ile olacaktır. Bunun için örgütlenelim, mücadele edelim.

9.6.1998

KIBRIS'TA SOSYALİST gercek

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: KIVILCIM YAYINCILIK

KOLLEKTİF ORTAKLIĞI

ADRES: BEKİROĞLU İŞHANI NO:1

MÜFTÜ ZİYAİ SOKAK- Lefkoşa

Mersin 10 - TÜRKİYE

Tel-Fax: (Merkez) 0(392) 2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597

Basıldığı Yer: ATEŞ Matbaası
Organize Sanayi Bölgesi Lefkoşa
Tel: 2282215